

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Rådet

96/C 315/01	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 52/96 av den 18 juni 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 89/398/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om specialdestinerade livsmedel	1
96/C 315/02	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 53/96 av den 18 juni 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om bibehållande av nationell lagstiftning om förbud mot användning av vissa tillsatser vid tillverkning av vissa livsmedel	4
96/C 315/03	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 54/96 av den 25 juni 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 95/2/EG om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel	9
96/C 315/04	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 55/96 av den 25 juni 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 94/35/EG om sötningsmedel för användning i livsmedel	12
96/C 315/05	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 56/96 av den 25 juli 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma regler för den inre marknaden för el	18

(Fortsättning på nästa sida)

96/C 315/06	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 57/96 av den 12 september 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet, särskilt när det gäller det digitala flertjänstnätet (ISDN) och allmänt tillgängliga digitala mobila nät	30
96/C 315/07	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 58/96 av den 12 september 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 90/387/EEG och 92/44/EEG för anpassning till en konkurrensutsatt miljö på telekommunikationsområdet	41

I

(Meddelanden)

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 52/96

antagen av rådet den 18 juni 1996

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/.../EG av den ... om ändring av direktiv 89/398/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om specialdestinerade livsmedel

(96/C 315/01)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

I artikel 4 i rådets direktiv 89/398/EEG⁽⁴⁾ föreskrivs att de särskilda bestämmelser som skall gälla för de grupper livsmedel som framgår i bilaga I till nämnda direktiv skall fastställas genom särdirektiv av kommissionen.

Den 20 december 1994 enades Europaparlamentet, rådet och kommissionen om ett *modus vivendi* avseende genomförandeåtgärder för de rättsakter som antas enligt förfarandet i artikel 189b i EG-fördraget⁽⁵⁾.

Dessa särdirektiv avspeglar kunskapsnivån vid tidpunkten för antagandet och följaktligen bör varje ändring som syftar till att tillåta nyheter som grundas på vetenskapliga och tekniska framsteg godkännas, efter samråd med Vetenskapliga livsmedelskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 95/273/EEG⁽⁶⁾, i enlighet med förfarandet i artikel 13 i direktiv 89/398/EEG.

Det är nödvändigt att föreskriva ett förfarande som gör det möjligt att tillfälligt släppa ut livsmedel, som är resultatet av tekniska nyheter, på marknaden för att utnyttja industrins forskningsresultat i avvaktan på en ändring av det berörda särdirektivet.

Tillstånd att släppa ut livsmedel på marknaden kan emellertid, av hänsyn till skyddet för konsumenternas hälsa, endast ges efter samråd med Vetenskapliga livsmedelskommittén.

Ett tillstånd kan endast ges om varan inte innebär någon fara för människors hälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 4 i direktiv 89/398/EEG skall följande punkt införas:

”1a. För att göra det möjligt att på marknaden snabbt släppa ut specialdestinerade livsmedel som är ett resultat

⁽¹⁾ EGT nr C 389, 31.12.1994, s. 27.

⁽²⁾ EGT nr C 256, 2.10.1995, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 11 oktober 1995 (EGT nr C 287, 30.10.1995, s. 109), rådets gemensamma ståndpunkt av den 18 juni 1996 (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr L 186, 30.6.1989, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT nr C 102, 4.4.1996, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 167, 18.7.1995, s. 22.

av vetenskapliga och tekniska framsteg får kommissionen, efter samråd med Vetenskapliga livsmedelskommittén och i enlighet med förfarandet i artikel 13, tillåta att livsmedel som inte motsvarar bestämmelserna om sammansättning som anges i särdirektiven enligt bilaga I släpps ut på marknaden under en period av två år.

Om det är nödvändigt får kommissionen i tillståndsbeslutet lägga till bestämmelser om märkning som hänger samman med den ändrade sammansättningen.”

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 september 1997. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas

av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 20 december 1994 lade kommissionen fram ett förslag till direktiv⁽¹⁾ grundat på artikel 100a i EG-fördraget om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om specialdestinerade livsmedel.
2. Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén angav sina yttranden den 11 oktober 1995⁽²⁾ respektive den 5 juli 1995⁽³⁾.
3. Efter att ha hört Europaparlamentet lade kommissionen fram ett ändrat förslag den 5 december 1995⁽⁴⁾.
4. Den 18 juni 1996 antog rådet en gemensam ståndpunkt enligt artikel 189b i fördraget.

II. SYFTE

I förslaget föreskrivs ett särskilt förfarande som gör det möjligt att utfärda tidsbegränsade tillstånd (under två år) att på marknaden släppa ut specialdestinerade dietlivsmedel som är resultatet av forskning. Införandet av ett sådant tillfälligt tillstånd kommer att innebära en fördel för industrin jämfört med nu gällande regler som anses alltför tungrodda för att en produkt som är resultat av tekniska nyheter snabbt skall kunna marknadsföras.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Europaparlamentet har föreslagit fyra ändringar, nämligen
 - en hänvisning i direktivet som ändrar direktiv 89/398/EEG om avtalet om modus vivendi mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om åtgärder vid verkställighet av rättsakter (ändringsförslag 1),
 - en ny ingressmening i direktiv 89/398/EEG som hänvisar till modus vivendi (ändringsförslag 7),
 - införandet av ett kommittéförfarande av typ IIIa för beviljande av tillfälliga tillstånd (ändringsförslag 5 och 6).
2. Kommissionen har endast behållit ändringsförslag 1 i sitt ändrade förslag. Till skillnad från kommissionen har rådet tvärtom antagit ändringsförslagen 1, 5 och 6 i den gemensamma ståndpunkt som enhälligt antagits.
3. I allmänhet tar rådets gemensamma ståndpunkt mycket stor hänsyn till Europaparlamentets ändringsförslag. I en del fall har rådet ändå gjort redaktionella förtydliganden i den allmänna riktning som angivits av Europaparlamentet.
4. Av juridiska skäl har rådet inte kunnat behålla ändringsförslag 7, eftersom direktiv 89/398/EEG föregår antagandet av Fördraget om Europeiska unionen.
5. Sammantaget har rådet antagit tre av fyra ändringsförslag från Europaparlamentet och anser att en väl avvägd kompromiss har uppnåtts, som säkerställer en snabb marknadsintroduktion av produkter som är resultatet av tekniska nyheter.

⁽¹⁾ EGT nr C 389, 31.12.1994, s. 27.

⁽²⁾ EGT nr C 287, 30.10.1995, s. 108.

⁽³⁾ EGT nr C 256, 2.10.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr C 41, 13.2.1996, s. 13.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 53/96

antagen av rådet den 18 juni 1996

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../96/EG av den ... om bibehållande av nationell lagstiftning om förbud mot användning av vissa tillsatser vid tillverkning av vissa livsmedel

(96/C 315/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av rådets direktiv 89/107/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om livsmedelstillsatser som är godkända för användning i livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 3a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾,

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet⁽⁴⁾, och

med beaktande av följande:

Bestämmelserna om harmonisering vad gäller tillsatser bör inte påverka tillämpningen av bestämmelser i medlemsstaterna som var i kraft den 1 januari 1992 och som förbjuder användning av vissa tillsatser i vissa specifika livsmedel och som betraktas som traditionella och som framställs på medlemsstaternas territorium.

Förteckningen över livsmedel som betraktas som traditionella måste upprättas på grundval av anmälningar från medlemsstaterna till kommissionen som gjorts före den 1 juli 1994. Anmälningar från de nya medlemsstaterna vilka gjorts efter denna dag måste dock beaktas.

Allmänt sett är emellertid inte syftet med detta beslut att definiera den traditionella karaktären hos livsmedlen. Denna traditionella karaktär kan framför allt inte sammanfattas endast som ett förbud mot användning av tillsatser i dessa livsmedel.

Hänsyn måste dock tas till hur betydande det förbud i nationell lagstiftning som den 1 januari 1992 fanns mot användning av vissa kategorier av tillsatser är för livsmedelsproduktionen som helhet. Särarten hos ett sådant produktionssätt bör bibehållas. Hänsyn bör tas till lojal praxis vid affärstransaktioner med dessa livsmedel och till konsumenternas intresse, innan tillstånd kan ges att bibehålla förbudet mot användning av vissa kategorier av tillsatser.

Det förhållandet att en produkt betecknas som traditionell och att en medlemsstat bibehåller sin nationella lagstiftning i fråga om denna, bör inte påverka bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 2081/92⁽⁵⁾ och (EEG) nr 2082/92⁽⁶⁾ om ursprungsbeteckningar respektive särartsskydd.

I direktiv 89/107/EEG och särdirektiven tillåts endast de tillsatser som inte är skadliga för folkhälsan. Skyddet av folkhälsan kan därför inte vara ett kriterium som rättfärdigar ett förbud mot användning av vissa tillsatser i vissa specifika livsmedel som betraktas som traditionella.

Förbudet mot användning av vissa tillsatser får inte leda till diskriminering i förhållande till andra tillsatser som tillhör samma kategori enligt bilaga I i direktiv 89/107/EEG och får således inte inverka på harmoniseringen inom gemenskapen.

För att öka öppenheten är det lämpligt att ange de förbud mot användning av vissa kategorier av tillsatser i vissa kategorier av livsmedel som får behållas av medlemsstaterna genom undantag från bestämmelserna i direktiv 89/107/EEG samt i särdirektiven 94/35/EG⁽⁷⁾, 94/36/EG⁽⁸⁾ och 95/2/EG⁽⁹⁾.

Etableringsrätten och den fria rörligheten för varor får inte hotas, varken genom de beviljade tillstånden att behålla nationell lagstiftning eller genom eventuella

⁽¹⁾ EGT nr L 40, 11.2.1989, s. 27. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/34/EG (EGT nr L 237, 10.9.1994, s. 1).

⁽²⁾ EGT nr C 134, 1.6.1995, s. 20.

⁽³⁾ EGT nr C 301, 13.11.1995, s. 43.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 16 januari 1996 (EGT nr C 32, 5.2.1996, s. 22), rådets gemensamma ståndpunkt av den 18 juni 1996 (ännu inte offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽⁵⁾ EGT nr L 208, 24.7.1992, s. 1. Förordningen ändrad genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁶⁾ EGT nr L 208, 24.7.1992, s. 9. Förordningen ändrad genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁷⁾ EGT nr L 237, 10.9.1994, s. 3.

⁽⁸⁾ EGT nr L 237, 10.9.1994, s. 13.

⁽⁹⁾ EGT nr L 61, 18.3.1995, s. 1.

föreskrifter om märkning som gör det möjligt att skilja dessa produkter från andra liknande livsmedel. Den fria rörligheten, utsläppandet på marknaden och tillverkningen i alla medlemsstater av liknande livsmedel som betraktas som traditionella eller icke traditionella måste även i fortsättningen överensstämma med bestämmelserna i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med artikel 3a i direktiv 89/107/EEG och på de villkor som preciseras där, tillåts de medlemsstater som räknas upp i bilagan att i sin lagstiftning behålla förbud

mot användning av de kategorier av tillsatser som anges i bilagan vid tillverkning av livsmedel.

Detta beslut skall inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 2081/92 och (EEG) nr 2082/92.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA

**PRODUKTER FÖR VILKA DE BERÖRDA MEDLEMSSTATERNA FÅR BEHÅLLA FÖRBUDET MOT
ANVÄNDNING AV VISSA KATEGORIER AV TILLSATSER**

Medlemsstat	Livsmedel	Kategorier av tillsatser mot vilka ett förbud får behållas
Tyskland	Traditionellt tyskt öl ("Bier nach deutschem Reinheitsgebot gebraut")	Samtliga utom drivgaser
Grekland	Fetaost	Samtliga
Frankrike	Traditionellt franskt bröd	Samtliga
Frankrike	Traditionell fransk konserverad tryffel	Samtliga
Frankrike	Traditionella franska konserverade sniglar	Samtliga
Frankrike	Traditionell fransk konserverad gås och anka	Samtliga
Österrike	Traditionell österrikisk "Bergkäse"	Samtliga utom konserveringsmedel
Finland	Traditionell finländsk "mämmi"	Samtliga utom konserveringsmedel
Sverige/Finland	Traditionell svensk och finländsk saft	Färgämnen
Danmark	Traditionella danska "kødboller"	Konserveringsmedel och färgämnen
Danmark	Traditionell dansk "leverpostej"	Konserveringsmedel (utom sorbinsyra) och färgämnen
Spanien	Traditionell spansk "lomo embuchado"	Samtliga utom konserveringsmedel och antioxidanter
Italien	Traditionell italiensk "salame cacciatore"	Samtliga utom konserveringsmedel, antioxidanter, smakförstärkare och förpackningsgaser
Italien	Traditionell italiensk "mortadella"	Samtliga utom konserveringsmedel, antioxidanter, surhetsreglerande medel, smakförstärkare, stabiliseringsmedel och förpackningsgaser
Italien	Traditionell italiensk "cotechino e zampone"	Samtliga utom konserveringsmedel, antioxidanter, surhetsreglerande medel, smakförstärkare, stabiliseringsmedel och förpackningsgaser

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 19 april 1995 lade kommissionen fram ett förslag till beslut⁽¹⁾ grundat på artikel 100a i EG-fördraget om bibehållande av nationell lagstiftning om förbud mot användning av vissa tillsatser vid tillverkning av vissa livsmedel.
2. Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén lämnade sina yttranden den 16 januari 1996⁽²⁾ respektive den 13 september 1995⁽³⁾. Efter Europaparlamentets yttrande lade kommissionen fram ett ändrat förslag den 6 maj 1996⁽⁴⁾.
3. Den 18 juni 1996 antog rådet en gemensam ståndpunkt enligt fördragets artikel 189b.

II. SYFTE

Syftet med detta förslag är att upprätta en lista över de livsmedel som är att betrakta som traditionella för att därigenom skydda livsmedlens mångfald inom gemenskapen. För att uppnå detta mål kan de berörda medlemsländerna bevara sin nationella lagstiftning om förbud mot vissa tillsatser i produktionen av vissa livsmedel.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Europaparlamentet har föreslagit följande tre ändringar:
 - Närmare specificeringar av vilka livsmedel som är att betrakta som traditionella (ändringsförslag 2).
 - Tillägg av två danska livsmedel och ett svenskt (ändringsförslag 3).
 - Bestämmelser om att det traditionella tillverkningssättet skall anges på etiketterna (ändringsförslag 1).
2. Efter att ha granskat förslaget har rådet utvidgat, breddat och preciserat förslaget, å ena sidan för att ta hänsyn till de nationella lagstiftningarna, å andra sidan för att beakta ändringsförslagen från Europaparlamentet, och i synnerhet då ändringsförslag 2 och 3.

Alla ändringarna i det ändrade förslaget som antagits av rådet har godtagits av kommissionen.
3. Enligt ändringsförslag 2 (som kommissionen godtagit i sitt ändrade förslag) godtar rådet de förändringar i definitionerna av livsmedel som omfattas av medlemsländernas nationella lagstiftning. Rådet godtar emellertid inte termen "av grekiskt ursprung" på "fetaost", eftersom det vill understryka att denna ost i princip enbart tillverkas i Grekland och därför inte behöver någon sådan bestämning.
4. Rådet har vidare beslutat att inte placera benämningen "traditionellt franskt bröd" inom citattecken eftersom benämningen kan översättas till alla språk.

⁽¹⁾ EGT nr C 134, 1.6.1995, s. 20.

⁽²⁾ EGT nr C 32, 5.2.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT nr C 301, 13.11.1995, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT nr C 186, 26.6.1996, s. 7.

5. Vad beträffar produkterna "traditionell fransk konserverad gås och anka" har rådet med hänsyn till produktionssättet beslutat att medlemsstaten i fråga får behålla sitt förbud mot samtliga tillsatsämnen.
6. Rådet har tagit med alla de livsmedel som förekommer i ändringsförslag 3 (kommissionen förkastade detta ändringsförslag). Emellertid har rådet beträffande de danska produkterna "leverpostej" och "kødboller" särskilt angett för vilka typer av tillsatsämnen ett förbud kan bevaras. Dessutom har rådet inkluderat Finland i kategorin "traditionell svensk fruktsaft" eftersom denna medlemsstat också tillverkar dessa livsmedelsprodukter.
7. Slutligen har rådet till listan fogat en spansk produkt, "lomo embuchado", och tre italienska produkter, "salame cacciatore", "mortadella" och "cotechine e zampone".

De fyra produkterna är att betrakta som traditionella och den lagstiftning som förbjuder användningen av vissa tillsatser i tillverkningen har varit i kraft i många år.
8. Rådet antog inte ändringsförslag 1, enligt vilket man på etiketten måste ange att produkten framställts enligt medlemsstatens traditionella metoder. Rådet anser att tillverkarna själva bör bestämma om en sådan upplysning är nödvändig (ändringsförslaget förkastades också av kommissionen).
9. Sammantaget antogs två ändringsförslag av tre från Europaparlamentet och hänsyn togs till de kriterier som gällde vid upprättandet av listan över traditionella produkter, vilket rådet anser lett fram till en balanserad kompromiss.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 54/96

antagen av rådet den 25 juni 1996

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/.../EG av den ... om ändring av direktiv 95/2/EG om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel

(96/C 315/03)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av rådets direktiv 89/107/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om livsmedelstillsatser som är godkända för användning i livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 3.2 i detta,med beaktande av kommissionens förslag⁽²⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾,i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet⁽⁴⁾, och

med beaktande av följande:

Bearbetad *Eucheuma*-alg är en ny livsmedelstillsats, vars användning är motiverad från teknologisk synpunkt.För att kunna tillåta användning av denna tillsats är det nödvändigt att anpassa förteckningen över godkända livsmedelstillsatser som finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/2/EG av den 20 februari 1995 om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel⁽⁵⁾.

Vetenskapliga livsmedelskommittén har hört.

Renhetskriterier kommer att antas i enlighet med förfarandet i artikel 11 i direktiv 89/107/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I tabellen i bilaga I till direktiv 95/2/EG skall nedanstående livsmedelstillsats läggas till efter nummer E 407:

⁽¹⁾ EGT nr L 40, 11.2.1989, s. 27. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/34/EG (EGT nr L 237, 10.9.1994, s. 1).⁽²⁾ EGT nr C 163, 29.6.1995, s. 12.⁽³⁾ EGT nr C 18, 22.1.1996, s. 20.⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 28 mars 1996 (EGT nr C 117, 22.4.1996, s. 36), rådets gemensamma ståndpunkt av den 25 juni 1996 (ännu inte offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu inte offentliggjort i EGT).⁽⁵⁾ EGT nr L 61, 18.3.1995, s. 1.

E nr	Namn
E 407a	Bearbetad <i>Eucheuma</i> -alg

Artikel 2

Medlemsstaterna skall före den 25 september 1996 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv i syfte att tillåta saluföring och användning av produkter som uppfyller kraven i detta direktiv.

De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den sjunde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar
OrdförandePå rådets vägnar
Ordförande

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 18 maj 1995 lade kommissionen fram ett förslag till direktiv⁽¹⁾ grundat på EG-fördragets artikel 100a om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel.
2. Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén avgav sina yttranden den 28 mars 1996⁽²⁾ respektive den 25 oktober 1995⁽³⁾.
3. Med beaktande av Europaparlamentets yttrande lade kommissionen fram ett ändrat förslag den 21 maj 1996⁽⁴⁾.
4. Den 25 juni 1996 fastställde rådet sin gemensamma ståndpunkt enligt artikel 189b i fördraget.

II. SYFTE

Syftet med förslaget är att i förteckningen över godkända livsmedelstillsatser införa tillsatsen "Bearbetad *Eucheuma*-alg", hänvisningsnummer E 407a.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Europaparlamentet har föreslagit en ändring enligt följande punkter:

- En tillsats tillåts med namnet "Bearbetad *Eucheuma*-alg".
- Tillsatsens hänvisningsnummer är E 408.
- Tillsatsens tillåts inte i livsmedel avsedda för barn under 18 månader.

I den gemensamma ståndpunkten beaktas Europaparlamentets önskemål beträffande två av de tre punkterna.

Den gemensamma ståndpunkten överensstämmer med kommissionens ändrade förslag.

2. Vad tillsatsnamnet beträffar (ändringsförslag 1) har rådet godtagit "Bearbetad *Eucheuma*-alg", vilket hade föreslagits av Europaparlamentet och även valts av Codex Alimentarius (denna del av ändringsförslaget har godtagits av kommissionen i det ändrade förslaget).
3. Med beaktande av reglerna i Codex Alimentarius har rådet emellertid valt E 407a som hänvisningsnummer. Rådet har således inte kunnat behålla den del av ändringsförslag 1 som avser hänvisningsnumret (den delen av ändringsförslaget godtas inte av kommissionen).
4. Rådet godtar i princip att tillsatsen inte skall tillåtas i livsmedel avsedda för barn under 18 månader (ändringsförslag 1). Rådet har ändå inte införlivat ändringsförslaget med sin gemensamma ståndpunkt, därför att tillsatsen "Bearbetad *Eucheuma*-alg" inte

⁽¹⁾ EGT nr C 163, 29.6.1995, s. 12.

⁽²⁾ EGT nr C 117, 22.4.1996, s. 36.

⁽³⁾ EGT nr C 18, 22.1.1996, s. 20.

⁽⁴⁾ EGT nr C 208, 19.7.1996, s. 15.

förekommer i den positiva listan över godkända livsmedelstillsatser i livsmedel för denna kategori av barn (bilaga VI till direktiv 95/2/EG). Inte heller kommissionen har kunnat godta denna del av ändringsförslag 1.

5. Efter att ha godtagit den del av Europaparlamentets ändringsförslag 1 som avser tillsatsens namn och efter att i princip ha godtagit en annan del som rör skyddet av barn under 18 månader anser sig rådet på det hela taget ha funnit en rimlig avvägning mellan de skiljaktiga utgångspositionerna.
-

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 55/96

antagen av rådet den 25 juni 1996

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/.../EG av den ... om ändring av direktiv 94/35/EG om sötningsmedel för användning i livsmedel

(96/C 315/04)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS
RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽¹⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 189b i fördraget⁽²⁾,med beaktande av rådets direktiv 89/107/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om livsmedelstillsatser som är godkända för användning i livsmedel⁽³⁾, särskilt artikel 3.2 i detta, och

med beaktande av följande:

Sedan direktiv 94/35/EG⁽⁴⁾ antagits har en betydande teknisk utveckling ägt rum inom området för sötningsmedel. Direktivet bör anpassas till denna utveckling.Vetenskapliga livsmedelskommittén som inrättats genom kommissionens beslut 95/273/EG⁽⁵⁾ har rådfrågats före antagandet av bestämmelser som kan påverka folkhälsan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 94/35/EG ändras på följande sätt:

⁽¹⁾ EGT nr C 174, 17.6.1996, s. 1.⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 12 mars 1996 (EGT nr C 96, 1.4.1996, s. 24), rådets gemensamma ståndpunkt av den 25 juni 1996 (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).⁽³⁾ EGT nr L 40, 11.2.1989, s. 27. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/34/EG (EGT nr L 237, 10.9.1994, s. 1).⁽⁴⁾ EGT nr L 237, 10.9.1994, s. 3.⁽⁵⁾ EGT nr L 167, 18.7.1995, s. 22.

1. I artikel 1 skall följande punkt införas:

"5. Detta direktiv skall också tillämpas på motsvarande specialdestinerade livsmedel enligt direktiv 89/398/EEG."

2. Artikel 2 ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ersätts med följande text:

"3. Sötningsmedel får inte användas i livsmedel som är avsedda för spädbarn eller småbarn enligt direktiv 89/398/EEG, inbegripet livsmedel för spädbarn och småbarn som inte är vid god hälsa, om inte annat föreskrivs i särskilda bestämmelser på detta område."

b) Följande punkt läggs till:

"5. I bilagan avses med uttrycket *quantum satis* att det inte finns någon angiven maximihalt. Sötningsmedlen skall dock användas enligt god tillverkningssed och inte i större användningsdoser än vad som är nödvändigt för att uppnå det önskade syftet och på villkor att konsumenten inte vilseleds."

3. Följande artikel införs:

"Artikel 2a

Om inte annat föreskrivs i andra gemenskapsbestämmelser, är förekomsten av sötningsmedel i livsmedel tillåten

— i sammansatta livsmedel utan tillsats av socker eller sådana som är energireducerade, sammansatta dietlivsmedel ämnade för kalorifattig diet och sammansatta livsmedel med förlängd hållbarhetstid, utom de som nämns i artikel 2.3, i den utsträckning som sötningsmedlet är tillåtet för någon av ingredienserna i det sammansatta livsmedlet, eller

— om livsmedlet uteslutande är avsett att användas vid beredningen av ett sammansatt livsmedel som överensstämmer med bestämmelserna i detta direktiv."

4. I bilagan ersätts beteckningen för kategorin "Vitaminer och dietetiska beredningar" med "Flytande eller

tuggbara kosttillskott i dietetisk kost baserade på vitaminer och/eller mineralämnen”.

5. Tabellen i bilagan kompletteras med texten i bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall vid behov ändra sin lagstiftning och sina andra bestämmelser på ett sådant sätt att

- handel med produkter som uppfyller kraven i detta direktiv tillåts senast den [...](*),
- handel med produkter som inte uppfyller kraven i detta direktiv förbjuds senast den [...](**). Produkter som släpps ut på marknaden eller märks före detta datum och som inte uppfyller kraven i detta direktiv får dock saluföras till dess att lagren tömts.

De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den sjunde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den ...

För Europaparlamentet
Ordförande

För rådet
Ordförande

(*) 12 månader efter datumet för antagande av detta direktiv.

(**) 18 månader efter datumet för antagande av detta direktiv.

BILAGA

Anmärkning:

1. För ämne E952, cyklaminsyra och dess Na- och Ca-salter, uttrycks de högsta användningshalterna som fri syra.
2. För ämne E954, sackarin och dess Na-, K- och Ca-salter, uttrycks de högsta användningshalterna som fri imid.

EG-nr	Benämning	Livsmedel	Största tillåtna mängd
E950	Acesulfam-K	— Frukostcerealier med ett fiberinnehåll på minst 15 % och som innehåller minst 20 % kli, energireducerade eller utan tillsatt socker	1 200 mg/kg
		— Energireducerade soppor	110 mg/l
		— Pastiller för frisk andedräkt utan tillsatt socker	2 500 mg/kg
		— Energireducerat öl	25 mg/l
		— Drycker baserade på en blandning av öl, äppelcider, päroncider, spritdrycker eller vin och alkoholfria drycker	350 mg/l
		— Spritdrycker med en alkoholhalt på mindre än 15 % volymprocent	350 mg/kg
		— Glasstrutar och glassrån utan tillsatt socker	2 000 mg/kg
		— Energireducerade konfektyrer i tablettform	500 mg/kg
		— <i>Feinkostsalat</i>	350 mg/kg
		— <i>Essoblatten</i>	2 000 mg/kg
E951	Aspartam	— Frukostcerealier med ett fiberinnehåll på minst 15 % och som innehåller minst 20 % kli, energireducerade eller utan tillsatt socker	1 000 mg/kg
		— Energireducerade soppor	110 mg/l
		— Pastiller för frisk andedräkt utan tillsatt socker	6 000 mg/kg
		— Starkt aromatiserade pastiller för halsen utan tillsatt socker	2 000 mg/kg
		— Energireducerat öl	25 mg/l
		— Drycker baserade på en blandning av öl, äppelcider, päroncider, spritdrycker eller vin och alkoholfria drycker	600 mg/l
		— Spritdrycker med en alkoholhalt på mindre än 15 % volymprocent	600 mg/kg
		— <i>Feinkostsalat</i>	350 mg/kg
E952	Cyklaminsyra och dess Na- och Ca-salter	— Drycker baserade på en blandning av öl, äppelcider, päroncider, spritdrycker eller vin och alkoholfria drycker	250 mg/l
		— Pastiller för frisk andedräkt utan tillsatt socker	2 500 mg/kg
		— Flytande eller tuggbara kosttillskott i dietetisk kost baserade på vitaminer och/eller mineralämnen	1 250 mg/kg

EG-nr	Benämning	Livsmedel	Största tillåtna mängd
E954	Sackarin och dess Na-, K- och Ca-salter	— Frukostcerealier med ett fiberinnehåll på minst 15 % och som innehåller minst 20 % kli, energireducerade eller utan tillsatt socker — Energireducerade soppor — Pastiller för frisk andedräkt utan tillsatt socker — Drycker baserade på en blandning av öl, äppelcider, päroncider, spritdrycker eller vin och alkoholfria drycker — Spritdrycker med en alkoholhalt på mindre än 15 volymprocent — Glasstrutar och glassrån utan tillsatt socker — <i>Feinkostsalat</i>	100 mg/kg 110 mg/l 3 000 mg/kg 80 mg/l 80 mg/kg 800 mg/kg 160 mg/kg
E957	Taumatin	— Glassvaror, energireducerade eller utan tillsatt socker	50 mg/kg
E959	Neohesperidin DC	— Frukostcerealier med ett fiberinnehåll på minst 15 % och som innehåller minst 20 % kli, energireducerade eller utan tillsatt socker — Energireducerade soppor — Pastiller för frisk andedräkt utan tillsatt socker — Flytande eller tuggbara kosttillskott i dietetisk kost baserade på vitaminer och/eller mineralämnen — Drycker baserade på en blandning av öl, äppelcider, päroncider, spritdrycker eller vin och alkoholfria drycker — Spritdrycker med en alkoholhalt på mindre än 15 volymprocent — Glasstrutar och glassrån utan tillsatt socker — <i>Feinkostsalat</i> — Energireducerat öl — Allsidiga preparat och näringstillskott som skall intas under läkarkontroll — Färdigförpackade salta och torra snacks som innehåller stärkelse eller valnötter och hasselnötter samt vissa aromämnen	50 mg/kg 50 mg/l 400 mg/kg 400 mg/kg 30 mg/l 30 mg/kg 50 mg/kg 50 mg/kg 10 mg/kg 100 mg/kg 50 mg/kg

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 20 oktober 1995 lade kommissionen fram ett förslag till direktiv grundat på artikel 100a i EG-fördraget om sötningsmedel för användning i livsmedel.
2. Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén lämnade sina yttranden den 12 mars ⁽¹⁾ respektive den 27 mars 1996 ⁽²⁾. Europaparlamentet godkände kommissionens förslag utan ändringar.
3. Den 25 juni 1996 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt enligt artikel 189b i fördraget.

II. SYFTE

Direktiv 94/35/EG antogs den 21 juni 1994. Det har sin grund i direktiv 89/107/EEG som föreskriver antagandet av särdirektiv för att harmonisera användningen av olika kategorier livsmedelstillsatser. Förslaget syftar till att anpassa direktiv 94/35/EG till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. I stort sett motsvarar den gemensamma ståndpunkten kommissionens förslag. Rådet har emellertid omarbetat texten för att å ena sidan uppnå en överensstämmelse mellan direktivet om sötningsmedel och dem som handlar om andra tillsatser och å andra sidan ta hänsyn till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen inom Europeiska gemenskapen.

Kommissionen har accepterat alla ändringar i förslaget.

2. Rådet har utvidgat direktivet till att avse specialdestinerade livsmedel enligt direktiv 89/398/EEG (artikel 1.5).
3. Icke desto mindre tar rådet hänsyn till behovet av att skydda spädbarn och småbarn enligt direktiv 89/398/EEG och har fastställt att sötningsmedel inte får användas i livsmedel som är avsedda för dessa grupper (artikel 2.3).
4. När det gäller sammansatta livsmedel i vilka förekomsten av sötningsmedel är tillåten (artikel 2a) har rådet understrukt att denna bestämmelse skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser inom gemenskapen. Därutöver har rådet, i syfte att så vitt möjligt minska användningen av sötningsmedel i de berörda produkterna, begränsat omfattningen av bestämmelsen genom att fastställa att förekomsten av ett sötningsmedel endast är tillåten
 - i ett sammansatt livsmedel utan tillsats av socker eller sådana som är energireducerade,
 - i ett sammansatt dietlivsmedel ämnat för kalorifattig diet,
 - i ett sammansatt livsmedel med förlängd hållbarhetstid.

⁽¹⁾ EGT nr C 96, 1.4.1996, s. 24.

⁽²⁾ EGT nr C 174, 17.6.1996, s. 1.

5. När det gäller tillsatser av acesulfam-K (E 950), aspartam (E 951), sackarin och Na-, K- och CA-salter (E 954) och neohesperidin DC (E 959) har rådet fastställt att frukostcerealier skall ha ett fiberinnehåll av mer än 15 % och ett innehåll av minst 20 % kli. Rådet har infört vissa preciseringar, med hänsyn till produktionsmetoder och det önskvärda i att minska omfattningen av vissa kategorier livsmedel, och har ändrat definitionerna av termerna "energireducerat öl", "strutar och våfflor för glass utan tillsats av socker" och "tillredda sallader".

Rådet har vidare till förteckningen fogat "spritdrycker med en alkoholhalt på mindre än 15 volymprocent". Denna produkt finns sedan länge på marknaden.

Slutligen har rådet inte godtagit dryckerna "energireducerade fruktviner" eftersom dessa drycker inte framställs inom Europeiska unionen.

6. När det gäller acesulfam (E 950) har rådet på förteckningen lagt till "energireducerade sötsaker i tablettform". Denna produkt finns sedan länge på marknaden.
7. När det gäller tillsatsen "aspartam" (E 951) har rådet lagt till termen "starkt aromatiserade och uppfriskande halstabletter utan tillsats av socker". Det är en produkt som sedan länge finns på marknaden i Europeiska unionen.
8. När det gäller tillsatsen cyklaminsyra och dess Na- och Ca-salter (E 952) har rådet föredragit att begränsa användningen till tre kategorier livsmedel. Samtidigt har rådet beslutat minska de tillåtna doserna för dessa tre kategorier.
9. Slutligen för tillsatsen "neohesperidin DC" har rådet önskat föreskriva samma regler för användningen av denna tillsats som för andra liknande tillsatser och därför lagt till följande livsmedel:
- Spritdrycker med en alkoholhalt på mindre än 15 volymprocent.
 - Strutar och våfflor för glass utan tillsats av socker.
 - Energireducerat öl.
 - Allsidiga preparat och näringstillskott som skall intas under läkarkontroll.
 - Färdigförpackade salta och torra snacks som innehåller stärkelse eller valnötter och hasselnötter samt vissa aromämnen.
10. På det hela taget har rådet tagit hänsyn till huvuddragen i förslaget som godkänts av Europaparlamentet och genom att precisera texten med hänsyn till nuvarande och framtida produktion anser sig rådet ha uppnått en väl avvägd kompromiss.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 56/96

antagen av rådet den 25 juli 1996

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/.../EG av den ... om gemensamma regler för den inre marknaden för el

(96/C 315/05)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 57.2, 66 och 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Det är viktigt att besluta om åtgärder för att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl. Den inre marknaden består av ett område utan inre gränser inom vilket fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital garanteras.
2. En elmarknad som i full omfattning är konkurrensutsatt är ett viktigt steg mot fullbordande av den inre marknaden för energi.
3. Bestämmelserna i detta direktiv bör inte hindra att fördraget tillämpas fullt ut, särskilt inte bestämmelserna om den inre marknaden och konkurrensreglerna.
4. Upprättandet av den inre marknaden för el är särskilt viktigt för att öka effektiviteten vid produktion, överföring och distribution av denna produkt samtidigt som försörjningstryggheten och den europeiska ekonomins konkurrensförmåga stärks och miljöskyddet respekteras.
5. Den inre marknaden för el måste upprättas gradvis för att elföretagen på ett flexibelt och planerat sätt

skall kunna anpassa sig till sin nya miljö och ta hänsyn till de olika sätt på vilka elsystemen för närvarande är organiserade.

6. Upprättandet av den inre marknaden för el måste främja systemens sammanlänkning och driftkompatibilitet.
7. Rådets direktiv 90/547/EEG av den 29 oktober 1990 om transitering av elektricitet genom kraftledningsnät⁽⁴⁾ och rådets direktiv 90/377/EEG av den 29 juni 1990 om ett gemenskapsförfarande för att främja öppenheten beträffande prissättningen på gas och el levererad till industriella slutanvändare⁽⁵⁾, skapar förutsättningar för en första fas i fullbordandet av den inre marknaden för el.
8. Det är nu nödvändigt att vidta ytterligare åtgärder för att upprätta den inre marknaden för el.
9. På den inre marknaden måste elföretag kunna verka, utan menlig inverkan på allmännyttiga tjänster så att en konkurrensutsatt elmarknad uppnås.
10. På grund av strukturella skillnader i medlemsstaterna har de för närvarande olika system för reglering av elsektorn.
11. I enlighet med subsidiaritetsprincipen måste allmänna principer som anger en ram fastställas på gemenskapsnivå, men det närmare genomförandet av dem bör överlåtas på medlemsstaterna, vilket ger varje medlemsstat möjlighet att välja det sätt som bäst motsvarar dess speciella situation.
12. Hur den nuvarande marknaden än är organiserad måste tillträdet till nätet vara öppet i enlighet med detta direktiv och leda till likvärdiga ekonomiska resultat i medlemsstaterna och därigenom till en direkt jämförbar öppningsnivå för marknaderna och en direkt jämförbar grad av tillträde till elmarknaderna.

⁽¹⁾ EGT nr C 65, 14.3.1992, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr C 73, 15.3.1993, s. 31.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 november 1993 (EGT nr C 329, 6.12.1993, s. 150), rådets gemensamma ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr L 313, 13.11.1990, s. 30. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 95/162/EG (EGT nr L 107, 12.5.1995, s. 53).

⁽⁵⁾ EGT nr L 185, 17.7.1990, s. 16. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 93/87/EEG (EGT nr L 277, 10.11.1993, s. 32).

13. Det kan i vissa medlemsstater vara nödvändigt att införa allmännyttiga tjänster för att garantera försörjningstrygghet samt konsument- och miljöskydd vilket, enligt deras uppfattning, den fria konkurrensen på egen hand inte nödvändigtvis kan garantera.
14. Långsiktig planering kan vara ett sätt att genomföra dessa allmännyttiga tjänster.
15. I fördraget finns särskilda regler beträffande begränsningar av den fria rörligheten för varor och beträffande konkurrensbegränsningar.
16. I artikel 90.1 i fördraget åläggs medlemsstaterna särskilt att följa dessa regler när det gäller offentliga företag och företag som har beviljats särskilda eller exklusiva rättigheter.
17. Artikel 90.2 i fördraget gäller företag som anför trots att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och underkastar dem dessa regler, under särskilda villkor.
18. Genomförandet av detta direktiv kommer att ha betydelse för sådana företags verksamhet.
19. Medlemsstater som ålägger företag inom elsektorn att tillhandahålla allmännyttiga tjänster måste därför följa de tillämpliga reglerna i fördraget i enlighet med domstolens tolkning.
20. Vid upprättandet av den inre marknaden för el bör gemenskapens mål om ekonomisk och social sammanhållning beaktas fullt ut, särskilt inom sådana sektorer som infrastruktur för överföring av el på nationell nivå eller inom gemenskapen.
21. Europaparlamentets och rådets beslut nr 1254/96/EG av den 5 juni 1996 om antagande av en serie riktlinjer för transeuropeiska nät inom energisektorn⁽¹⁾ har bidragit till utvecklingen av integrerade infrastrukturer för överföring av el.
22. Det är därför nödvändigt att fastställa gemensamma regler för elproduktion och drift av överförings- och distributionssystem för el.
23. Det finns två system som kan tillämpas för att öppna marknaden för produktion, ett tillståndsförfarande och ett anbudsförfarande, och dessa måste genomföras enligt objektiva, klara, tydliga och icke-diskriminerande kriterier.
24. Egenproducenters och oberoende producenters ställning måste beaktas inom detta huvudvillkor.
25. Varje överföringssystem måste vara föremål för central styrning och kontroll för att garantera systemets säkerhet, tillförlitlighet och effektivitet i producenter och deras kunders intresse. En systemansvarig för överföringssystemet bör därför utses och anförtros drift, underhåll och, om nödvändigt, utveckling av systemet. Den systemansvarige för överföringssystemet måste uppträda på ett objektivt, klart, tydligt och icke-diskriminerande sätt.
26. De tekniska reglerna för drift av överföringssystem och direkta ledningar måste medge öppenhet och insyn och säkerställa driftkompatibilitet.
27. Objektiva och icke-diskriminerande kriterier måste fastställas för inmatningsordningen för elkraftstationer.
28. Med hänsyn till miljöskyddet får elproduktion från förnybara källor prioriteras.
29. På distributionsnivån får kunder inom ett visst område beviljas rätt till leverans och en ansvarig måste utses för att styra, underhålla och, om nödvändigt, utveckla varje distributionssystem.
30. För att säkerställa öppenhet, insyn och icke-diskriminering bör elöverföringsfunktionen i vertikalt integrerade företag drivas oberoende av annan verksamhet.
31. En ensamköpare måste verka avskilt från verksamhet för produktion och distribution i vertikalt integrerade företag och informationsflödet mellan ensamköparens verksamhet och verksamheten för produktion och distribution måste begränsas.
32. Bokföringen för alla integrerade elföretag bör ge möjlighet till maximal öppenhet, i synnerhet för att identifiera eventuellt missbruk av dominerande ställning, som till exempel består av abnormt höga eller låga tariffer eller diskriminerande förfaranden beträffande likvärdiga transaktioner. Bokföringen måste därför vara separat för varje verksamhet.
33. Det är också nödvändigt att ge de behöriga myndigheterna tillgång till företagens interna bokföring med vederbörlig hänsyn till sekretessen.
34. Till följd av de strukturella olikheterna och systemens speciella egenskaper i medlemsstaterna bör det finnas olika ordningar för nättillträde vilka verkar

⁽¹⁾ EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 147.

- på ett objektivt, klart, tydligt och icke-diskriminerande sätt.
35. Det bör finnas möjlighet att tillåta att direktledningar uppförs och används.
36. Bestämmelser måste antas om skydd och förfaranden för att lösa tvister.
37. Allt missbruk av dominerande ställning eller underprissättning bör undvikas.
38. Eftersom vissa medlemsstater riskerar särskilda svårigheter vid anpassning av sina system, bör övergångssystem eller avvikelser kunna tillgripas, särskilt för drift av små isolerade system.
39. Detta direktiv utgör en ytterligare liberaliseringsfas. När det en gång trätt i kraft kommer trots detta vissa hinder för handel med el mellan medlemsstaterna att bestå. På grundval av gjorda erfarenheter kan därför förslag till förbättringar av den inre elmarknadens funktion behöva göras. Kommissionen bör därför avlägga rapport till rådet och Europaparlamentet om tillämpningen av detta direktiv.
4. a) *oberoende producent*: en producent som inte bedriver överföring eller distribution av el inom det område som täcks av det system där han är etablerad,
- b) i medlemsstater i vilka vertikalt integrerade företag inte förekommer och där anbudsförfarande tillämpas, är oberoende producenter sådana som enligt definitionen i a inte uteslutande är underkastade den ekonomiska företrädesrätten i det sammanlänkade systemet,
5. *överföring*: transport av el i sammanlänkade högspänningsnät för leverans till slutförbrukare eller distributörer,
6. *distribution*: transport av el i mellanspänningsnät och lågspänningsnät för leverans till kunder,
7. *kunder*: grossister eller slutförbrukare av el samt distributionsföretag,
8. *grossist*: en fysisk eller juridisk person, om medlemsstaten tillåter sådana, som köper eller säljer el och som inte bedriver överföring, produktion eller distribution inom eller utanför det system där han är etablerad,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Omfattning och definitioner

Artikel 1

I detta direktiv fastställs gemensamma regler för produktion, överföring och distribution av el. Häri fastställs regler för elsektorns organisation och funktion, tillträde till marknaden, kriterier och förfaranden som skall tillämpas för anbud och för beviljande av tillstånd och för driften av system.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

1. *produktion*: framställning av el,
2. *producent*: en juridisk eller fysisk person som framställer el,
3. *egenproducent*: en juridisk eller fysisk person som framställer el huvudsakligen för eget bruk,
4. *slutförbrukare*: kund som köper el för eget bruk,
5. *länkar*: utrustning som används för sammankoppling av elsystem,
6. *sammanlänkat system*: ett antal överförings- och distributionssystem som kopplas samman med hjälp av en eller flera länkar,
7. *direktledning*: elledning som kompletterar det sammanlänkade systemet,
8. *ekonomisk företrädesrätt*: rangordning av källor för elleverans enligt ekonomiska kriterier,
9. *stödverksamhet*: all verksamhet som behövs för drift av ett överförings- eller distributionssystem,
10. *systemanvändare*: varje juridisk eller fysisk person som levererar till eller får leverans från ett överförings- eller distributionssystem,
11. *försörjning*: leverans och/eller försäljning av el till kunder,
12. *integrerat elföretag*: ett vertikalt eller horisontellt integrerat företag,

18. *vertikalt integrerat företag*: ett företag som bedriver verksamhet inom två eller fler av följande områden: produktion, överföring och distribution av el,
19. *horisontellt integrerat företag*: ett företag som bedriver verksamhet inom minst ett av följande områden: produktion för försäljning, överföring eller distribution av el samt annan verksamhet utanför elsektorn,
20. *anbudsförfarande*: förfarande genom vilket planerade ytterligare behov och ersättningskapacitet täcks genom försörjning från ny eller befintlig produktionskapacitet,
21. *långtidsplanering*: planering av investeringsbehovet i fråga om produktions- och överföringskapacitet på lång sikt för att kunna möta systemets efterfrågan på el och säkra försörjningen till kunderna,
22. *ensamköpare*: en juridisk person som, inom det system där han är etablerad, är ansvarig för handhavandet av hela överföringssystemet och/eller för alla inköp och all försäljning av el,
23. *litet isolerat system*: varje system med en konsumtion om mindre än 2 500 GWh under 1996, där mindre än 5 % av årskonsumtionen erhålls genom sammanlänkning med andra system.

KAPITEL II

Allmänna regler för organisationen av sektorn

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, på grundval av sin institutionella organisation och med vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen, säkerställa att elföretag drivs enligt principerna i detta direktiv för att uppnå en konkurrensutsatt elmarknad och de får inte diskriminera dessa företag i fråga om rättigheter eller skyldigheter. De två systemen för nättillträde enligt artiklarna 17 och 18 skall leda till likvärdiga ekonomiska resultat och därigenom till en direkt jämförbar nivå för marknadsöppningen och till en direkt jämförbar grad av tillträde till elmarknader.
2. Medlemsstaterna får med fullt beaktande av tillämpliga bestämmelser i fördraget, särskilt artikel 90, i det allmänna ekonomiska intresset ålägga företag som bedriver verksamhet inom elsektorn att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, vilka kan avse tillförlitlighet, inbegripet försörjningstrygghet, regelbundenhet, kvalitet och pris på leveranser samt miljöskydd. Sådana tjänster skall vara klart definierade, öppna, icke-diskriminerande

och kontrollerbara; de och varje revidering av dem skall utan dröjsmål offentliggöras och anmälas till kommissionen av medlemsstaterna. För att genomföra ovan nämnda allmännyttiga tjänster kan de medlemsstater som så önskar införa långtidsplanering.

3. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa bestämmelserna i artiklarna 5, 6, 17, 18 och 21 i den utsträckning som tillämpningen av dessa bestämmelser rättsligt eller i praktiken skulle hindra elföretagen från att fullgöra de tjänster som ålagts dem av allmänt ekonomiskt intresse och i den mån handelns utveckling inte påverkas i en sådan utsträckning att det strider mot gemenskapens intresse. Gemenskapens intresse omfattar bland annat konkurrens när det gäller berättigade kunder enligt detta direktiv och artikel 90 i fördraget.

KAPITEL III

Produktion

Artikel 4

Medlemsstaterna kan välja mellan tillstånds- och/eller anbudsförfarande när ny produktionskapacitet anläggs. Tillstånds- och anbudsförfarandena skall genomföras enligt objektiva, klara, tydliga och icke-diskriminerande kriterier.

Artikel 5

1. Om medlemsstaterna väljer att tillämpa tillstånds-förfarandet skall de fastställa kriterier för att bevilja tillstånd att anlägga produktionskapacitet inom sitt territorium. Dessa kriterier kan avse

- a) skydd av och säkerhet för systemet, installationer och tillhörande utrustning,
- b) miljöskydd,
- c) markanvändning och lokalisering,
- d) användning av allmän mark,
- e) energieffektivitet,
- f) primärkällornas natur,
- g) sökandens egenskaper såsom teknisk, ekonomisk och finansiell förmåga,
- h) bestämmelserna i artikel 3.

2. De närmare kriterierna och förfarandena skall offentliggöras.

3. De sökande skall informeras om skälen för avslag på ansökan om tillstånd, vilka skäl skall vara objektiva och icke-diskriminerande. Skälen skall vara väl grundade. De skall tillställas kommissionen för information. Den sökande skall ha möjlighet att överklaga.

Artikel 6

1. Om medlemsstaterna väljer att tillämpa anbudsförfarandet, skall de eller annat behörigt organ som utsetts av den berörda medlemsstaten göra en sammanställning av behovet av ny produktionskapacitet, inklusive ersättningskapacitet, på grundval av den regelbundna uppskattningen i punkt 2. I sammanställningen skall hänsyn tas till behovet av sammanlänkning av system. Den erforderliga kapaciteten skall åstadkommas genom ett anbudsförfarande enligt det förfarande som fastställs i denna artikel.

2. Den systemansvarige för överföringssystemet eller någon annan behörig myndighet som utsetts av den berörda medlemsstaten skall åtminstone vartannat år under statligt överinseende utarbeta och offentliggöra en regelbunden uppskattning av den kapacitet för produktion och överföring av el som kan komma att anslutas till systemet, av behovet av länkar till andra system, av potentiell överföringskapacitet och av behovet av el. Uppskattningen skall omfatta en period som varje medlemsstat själv bestämmer.

3. Detaljerna i anbudsförfarandet för produktionskapacitet skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* senast sex månader före den sista dagen för inlämnande av anbud.

Anbudsspecifikationerna skall göras tillgängliga för alla intresserade företag som är etablerade inom en medlemsstats territorium, så att de har tillräcklig tid att inkomma med anbud.

Anbudsspecifikationerna skall innehålla en detaljerad beskrivning av kontraktsspecifikationerna och det förfarande som skall följas av alla anbudsgivare samt en uttömmande förteckning över de kriterier som skall styra urvalet av anbudsgivare och tilldelningen av kontrakt. Dessa specifikationer kan också avse de områden som anges i artikel 5.1.

4. I anbudsinfördringarna avseende den erforderliga produktionskapaciteten skall hänsyn också tas till anbud avseende elleverans med långtidsgarantier från befintliga produktionsanläggningar, under förutsättning att tillkommande behov kan tillgodoses på detta sätt.

5. Medlemsstaterna skall utse en myndighet, ett offentligt organ eller ett enskilt organ som är oberoende i förhållande till verksamheter avseende produktion, överföring och distribution av el, att vara ansvarigt för organisering, övervakning och kontroll av anbudsförfa-

randet. Denna myndighet eller detta organ skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa sekretess för de uppgifter som anbudsen innehåller.

6. I de medlemsstater som har valt anbudsförfarandet skall det dock vara möjligt för egenproducenter och oberoende producenter att få tillstånd på grundval av objektiva, klara, tydliga och icke-diskriminerande kriterier såsom de anges i artiklarna 4 och 5.

KAPITEL IV

Drift av överföringssystem

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall, för en tid som de själva bestämmer med beaktande av effektivitet och ekonomisk balans, utse eller ålägga de företag som äger överföringssystem att utse en systemansvarig som skall ansvara för drift och underhåll och om det är nödvändigt utveckling av överföringssystemet inom ett visst område och dess länkar till andra system för att garantera försörjningstrygghet.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att tekniska regler utarbetas och offentliggörs, som anger lägsta tekniska konstruktions- och driftkrav för anslutning till systemet av produktionsanläggningar, distributionssystem, direktanslutna konsumenters utrustning, länkutrustning och direktledningar. Dessa krav, som skall säkerställa att systemen är driftkompatibla, skall vara objektiva och icke-diskriminerande. De skall anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 8 i direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽¹⁾.

3. Den systemansvarige skall ansvara för styrningen av energiflödena i systemet, med beaktande av utbyten med andra sammanlänkade system. Den systemansvarige skall därför vara ansvarig för ett säkert, tillförlitligt och effektivt elsystem och, i det sammanhanget, säkerställa tillgång till all stödverksamhet som är nödvändig.

4. Den systemansvarige skall förse den ansvarige för alla andra system, med vilka hans system är sammanlänkat, med tillräcklig information för att garantera säker och effektiv drift, samordnad utveckling och driftkompatibilitet i det sammanlänkade systemet.

5. Den systemansvarige får inte diskriminera användare av systemet eller kategorier av användare av systemet, i synnerhet inte till förmån för sina dotterbolag eller aktieägare.

⁽¹⁾ EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

6. Om överföringssystemet inte redan är oberoende av produktions- eller distributionsverksamhet skall den systemansvarige vara oberoende, åtminstone i fråga om ledningsuppgifter, från andra verksamheter som inte har samband med överföringssystemet.

Artikel 8

1. Den systemansvarige för överföringssystemet skall vara ansvarig för produktionsanläggningarnas inmatningsordning inom sitt område och för att bestämma hur länkar till andra system utnyttjas.

2. Utan att detta inverkar på elleveranser som grundas på kontraktsskyldigheter, inklusive dem som härrör från anbudsspecifikationerna, skall inmatningsordningen mellan produktionsanläggningar och utnyttjandet av länkar bestämmas på grundval av kriterier vilka kan godkännas av medlemsstaten och som måste vara objektiva, offentliggjorda och tillämpade på ett icke-diskriminerande sätt, vilket garanterar att den inre marknaden för el fungerar väl. Kriterierna skall beakta det ekonomiska företrädet hos el från tillgängliga installationer för elproduktion eller från överföring genom länkar samt de tekniska begränsningarna i systemet.

3. En medlemsstat kan ålägga den systemansvarige att, då denne avgör inmatningsordningen mellan produktionsanläggningar, prioritera anläggningar som använder förnybara energikällor eller avfall eller producerar el i anläggningar för kombinerad el- och värmeproduktion.

4. En medlemsstat kan, av försörjningstrygghetsskäl bestämma att, vid avgörande av inmatningsordningen, prioritet skall ges åt produktionsanläggningar som använder inhemskt bränsle i en utsträckning som inte något kalenderår överstiger 15 % av den totala mängd primär-energi som behövs för att producera den el som konsumeras i den berörda medlemsstaten.

Artikel 9

Den systemansvarige för överföringssystemet skall bevara sekretessen för kommersiellt känsliga uppgifter, vilka erhållits i verksamheten.

KAPITEL V

Drift av distributionssystem

Artikel 10

1. Medlemsstaterna får ålägga distributionsföretag en leveransskyldighet gentemot kunder inom ett visst område. Tariffen för sådana leveranser får regleras, till exempel för att garantera likvärdig behandling av berörda kunder.

2. Medlemsstaterna skall utse eller ålägga företag, vilka äger eller är ansvariga för distributionssystem, att utse en systemansvarig som skall ansvara för drift och underhåll och, om nödvändigt, utveckling av distributionssystemet inom ett givet område och dess länkar till andra system.

3. Medlemsstaterna skall se till att den systemansvarige handlar i överensstämmelse med artiklarna 11 och 12.

Artikel 11

1. Den systemansvarige för distributionssystemet skall vidmakthålla en säker, tillförlitlig och effektiv eldistribution inom sitt område med vederbörlig hänsyn till miljön.

2. Den systemansvarige får inte i något fall diskriminera användare av systemet eller kategorier av användare av systemet, i synnerhet inte till förmån för sina dotterbolag eller aktieägare.

3. En medlemsstat kan ålägga den systemansvarige för distributionssystemet att, då denne avgör inmatningsordningen mellan produktionsanläggningar, prioritera anläggningar som använder förnybara energikällor eller avfall eller producerar el i anläggningar för kombinerad el- och värmeproduktion.

Artikel 12

Den systemansvarige för distributionssystemet skall bevara sekretessen för kommersiellt känsliga uppgifter, vilka erhållits i verksamheten.

KAPITEL VI

Särredovisning samt insyn och öppenhet i bokföringen

Artikel 13

Medlemsstaterna eller den behöriga myndighet de utser liksom de myndigheter för lösande av tvister som anges i artikel 20.3 skall ha tillgång till den bokföring hos företag för produktion, överföring eller distribution som de behöver för att kunna utföra sina kontroller.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bokföringen hos elföretag sker i enlighet med punkt 2-5.

2. Elföretag skall, oberoende av ägartyp eller juridisk form, upprätta, låta revidera och offentliggöra sina årsre-

dovisningar enligt bestämmelserna i nationella författningar som avser årsredovisning för aktiebolag och som har fastställts till följd av rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag⁽¹⁾. Företag som inte är skyldiga att offentliggöra sin årsredovisning skall behålla en kopia av den allmänt tillgänglig på sitt huvudkontor.

3. Integrerade elföretag skall i sin interna bokföring, för att undvika diskriminering, korssubventionering och snedvridning av konkurrensen, särredovisa verksamhetsgrenarna produktion, överföring och distribution och, där så är lämpligt, upprätta en samlad redovisning för annan verksamhet, utanför elsektorn, så som de skulle behöva göra om verksamheten i fråga bedrevs i separata företag. De skall inkludera en balansräkning och en resultaträkning för varje verksamhet i noter till redovisningarna.

4. Företag skall i noter till årsredovisningarna ange de regler för fördelningen av tillgångar och skulder samt utgifter och inkomster som de tillämpar vid upprättandet av den särredovisning som anges i punkt 3. Dessa regler får ändras endast i undantagsfall. Sådana ändringar skall anges i noterna och vara väl underbyggda.

5. Årsredovisningarna skall i noter ange alla transaktioner av en viss storlek som företagits med anknutna företag i den mening som avses i artikel 41 i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning⁽²⁾ eller med intresseföretag i den mening som avses i artikel 33.1 i samma direktiv eller med företag vilka tillhör samma aktieägare.

Artikel 15

1. Medlemsstater vilka, som ensamköpare, utser ett vertikalt integrerat elföretag eller del av ett vertikalt integrerat elföretag skall fastställa föreskrifter som ålägger ensamköparen att verka avskilt från produktions- och distributionsverksamhet i det integrerade företaget.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att ingen information överförs mellan ensamköparens verksamhet i vertikalt integrerade elföretag och företagets produktions- och distributionsverksamhet, utom den information som är nödvändig för att ensamköparen skall kunna fullgöra sina skyldigheter.

⁽¹⁾ EGT nr L 222, 14.8.1978, s. 11. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽²⁾ EGT nr L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

KAPITEL VII

Organisation av tillträde till systemet

Artikel 16

Vid organisation av tillträde till systemet kan medlemsstaterna välja mellan de förfaranden som avses i artikel 17 och/eller i artikel 18. Båda förfarandena skall genomföras i enlighet med objektiva, klara, tydliga och icke-diskriminerande kriterier.

Artikel 17

1. Vid förhandlat tillträde till systemet skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att elproducenter och återförsäljare, om medlemsstaterna tillåter sådana, och berättigade kunder, antingen inom eller utanför det territorium som täcks av systemet, skall kunna förhandla om tillträde till systemet med avsikt att ingå leveransavtal med varandra på grundval av frivilliga kommersiella överenskommelser.

2. När en berättigad kund är ansluten till distributionssystemet skall tillträdet till systemet förhandlas med berörd systemansvarig för distributionssystemet, och om nödvändigt med berörd systemansvarig för överföringssystemet.

3. För att främja insyn och öppenhet och underlätta förhandlingar om tillträde till systemet skall de systemansvariga offentliggöra vägledande prisnivåer för utnyttjande av överförings- och distributionssystemen under det första året efter genomförandet av detta direktiv. Så långt möjligt skall de vägledande prisnivåerna som offentliggörs följande år baseras på det genomsnittliga pris som har överenskommit vid förhandlingar under den föregående tolv månaders perioden.

4. Medlemsstaterna kan också välja ett förfarande med reglerat nättillträde, som ger de berättigade kunderna rätt till tillträde på grundval av offentliggjorda tariffer för utnyttjande av överförings- och distributionssystem, vilka i fråga om tillträde till systemet är åtminstone likvärdiga med de andra förfaranden för tillträde som avses i detta kapitel.

5. Den systemansvarige för det berörda överförings- eller distributionssystemet kan vägra tillträde om han saknar nödvändig kapacitet. Väl grundade skäl måste anföras för en sådan vägran, särskilt när det gäller artikel 3.

Artikel 18

1. När förfarandet för ensamköpare tillämpas skall medlemsstaterna utse en juridisk person att vara ensamköpare inom det territorium som täcks av den systemansvarige. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att

- i) offentliggöra en icke-diskriminerande tariff för utnyttjande av överförings- och distributionssystem,
- ii) berättigade kunder skall för att täcka sina egna behov kunna ingå leveransavtal med producenter och, då medlemsstaterna tillåter sådana, med återförsäljare utanför det territorium som omfattas av systemet,
- iii) berättigade kunder skall för att täcka sina egna behov kunna ingå leveransavtal med producenter inom det territorium som täcks av systemet,
- iv) oberoende producenter skall kunna förhandla med de systemansvariga för överförings- och distributionssystemen om tillträde till systemet med avsikt att ingå leveransavtal med berättigade kunder utanför systemet, på grundval av en frivillig kommersiell överenskommelse.

2. Ensamköparen kan åläggas att köpa den el som har kontrakterats av en berättigad kund med en producent inom eller utanför det territorium som täcks av systemet till ett pris som är lika med det försäljningspris som erbjuds av ensamköparen till berättigade kunder med avdrag för priset enligt den offentliggjorda tariff som avses i punkt 1 i.

3. Om skyldigheten att köpa enligt punkt 2 inte åläggs ensamköparen skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de leveransavtal som avses i punkt 1 ii och 1 iii fullgörs antingen via tillträde till systemet på grundval av den offentliggjorda tariff som avses i punkt 1 i eller via förhandlat tillträde till systemet i enlighet med villkoren i artikel 17. I det senare fallet är ensamköparen inte skyldig att offentliggöra någon icke-diskriminerande tariff för utnyttjande av överförings- och distributionssystemet.

4. Ensamköparen kan vägra tillträde till systemet och kan vägra att köpa el från berättigade kunder, om han saknar nödvändig kapacitet för överföring eller distribution. Vål grundade skäl måste anföras för en sådan vägran, särskilt när det gäller artikel 3.

Artikel 19

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras elmarknader öppnas så att avtal kan ingås på de villkor som anges i artiklarna 17 och 18 åtminstone upp till en betydande nivå som skall anmälas till kommissionen på årsbasis.

Andelen av den nationella marknaden skall beräknas på grundval av gemenskapens andel av el som konsumeras

av slutförbrukare som förbrukar mer än 40 GWh per år (per förbrukningsställe och inklusive egenproduktion).

Den genomsnittliga gemenskapsandelen skall beräknas av kommissionen på grundval av information som medlemsstaterna regelbundet lämnar till kommissionen. Kommissionen skall offentliggöra denna genomsnittliga gemenskapsandel som anger graden av marknadsöppning i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* före den 1 november varje år tillsammans med all lämplig information som belyser beräkningen.

2. Andelen av den nationella marknaden som avses i punkt 1, skall öka fortlöpande under en period av sex år. Denna ökning skall beräknas genom att det tröskelvärde för gemenskapens konsumtion om 40 GWh som nämns i punkt 1 sänks från 40 GWh till en nivå om 20 GWh årlig elkonsumtion tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft och till en nivå om 9 GWh årlig elkonsumtion sex år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

3. Medlemsstaterna skall ange de kunder inom sitt territorium, som motsvarar de andelar som anges i punkterna 1 och 2, och som har den lagliga rätten att ingå avtal om el enligt artiklarna 17 och 18, under förutsättning att alla slutförbrukare som förbrukar mer än 100 GWh per år (per förbrukningsställe och inklusive egenproduktion) ingår i ovannämnda kategori.

Distributörer kommer, om de inte redan är angivna som berättigade kunder enligt denna punkt, att ha laglig rätt att ingå avtal enligt villkoren i artiklarna 17 och 18 om den mängd el som konsumeras av dem bland deras kunder som har angivits som berättigade inom deras distributionssystem i syfte att försörja dessa kunder.

4. Medlemsstaterna skall senast den 30 januari varje år offentliggöra kriterierna för definitionen av berättigade kunder, vilka är i stånd att ingå avtal på de villkor som anges i artiklarna 17 och 18. Denna information, tillsammans med all övrig lämplig information för att motivera genomförandet av öppningen av marknaden enligt punkt 1, skall skickas till kommissionen för att offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Kommissionen kan begära att en medlemsstat ändrar sina specifikationer, som nämns i punkt 3, om de skapar hinder för en riktig tillämpning av detta direktiv när det gäller en väl fungerande inre elmarknad. Om den berörda medlemsstaten inte följer denna begäran inom tre månader skall kommissionen fatta ett slutligt beslut i enlighet med förfarandet i artikel 2 i rådets beslut 87/373/EEG av den 13 juli 1987 om närmare villkor för utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.

5. För att undvika bristande jämvikt i öppnandet av elmarknaderna under den period som avses i artikel 26

⁽¹⁾ EGT nr L 197, 18.7.1997, s. 33.

- a) får leveransavtal enligt bestämmelserna i artiklarna 17 och 18 med en berättigad kund inom en annan medlemsstats system inte förbjudas om kunden av medlemsstaterna anses som berättigad i båda de berörda systemen,
- b) kan kommissionen, med beaktande av marknadsläget och det gemensamma intresset, i de fall där transaktioner som beskrivs i a vägras på grund av att kunden anses som berättigad endast i det ena av de två systemen, ålägga den vägrande parten att verkställa den begärda leveransen på begäran av den medlemsstat där den berättigade kunden befinner sig.

Under det att det förfarande och det tidsschema som anges i artikel 26 pågår, och senast efter halva den tid som anges i den artikeln, kommer kommissionen att se över tillämpningen av första stycket b på grundval av marknadens utveckling och med beaktande av det gemensamma intresset. Mot bakgrund av gjorda erfarenheter skall kommissionen göra en utvärdering av läget och rapportera om eventuell bristande jämvikt i öppnandet av elmarknaderna såvitt avser denna punkt.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att möjliggöra för
 - i) oberoende producenter och egenproducenter att förhandla om tillträde till systemet för försörjning av sina egna fastigheter och dotterbolag i samma medlemsstat eller i en annan medlemsstat genom det sammanlänkade systemet,
 - ii) producenter etablerade utanför det territorium som täcks av systemet att ingå ett leveransavtal som är följden av en anbudsinfordran om ny produktionskapacitet och att få tillträde till systemet för att fullgöra avtalet.
2. Medlemsstaterna skall säkerställa att parterna förhandlar i god anda och att ingen av dem missbrukar sin förhandlingsposition till att förhindra ett positivt resultat av förhandlingarna.
3. Medlemsstaterna skall utse en behörig myndighet, som skall vara oberoende av parterna, som skall avgöra tvister rörande avtalen och förhandlingarna i fråga. Myndigheten skall särskilt avgöra tvister som rör avtal, förhandlingar och vägrat tillträde eller vägrat köp.
4. I händelse av gränsöverskridande tvister skall den tvistlösningsmyndigheten vara den tvistlösningsmyndighet som omfattar ensamköparens system eller systemet för den systemansvarige, som vägrar utnyttjande av eller tillträde till systemet.
5. Rätten till överklagande till denna myndighet skall inte påverka rätten att överklaga enligt gemenskapslagstiftningen.

Artikel 21

1. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder i enlighet med de förfaranden och rättigheter som anges i artiklarna 17 och 18 för att möjliggöra för
 - alla producenter och återförsäljare, då medlemsstaterna tillåter sådana, som är etablerade inom deras territorium att försörja sina egna fastigheter, dotterbolag och berättigade kunder genom en direktledning,
 - alla berättigade kunder inom deras territorium att bli försörjda via en direktledning från en producent och återförsäljare, om dessa försäljare är tillåtna av medlemsstaterna.
2. Medlemsstaterna skall fastställa kriterier för meddelande av tillstånd till uppförande av direktledningar inom sitt territorium. Dessa kriterier skall vara objektiva och icke-diskriminerande.
3. Leveransmöjligheterna genom en direktledning som avses i punkt 1 påverkar inte möjligheterna att ingå avtal om el i enlighet med artiklarna 17 och 18.
4. Medlemsstaterna får göra meddelandet av tillstånd till uppförande av en direktledning avhängigt av antingen ett vägrat tillträde till systemet på grundval av artikel 17.5 eller artikel 18.4 eller påbörjandet av ett förfarande för lösande av tvister enligt artikel 20.
5. Medlemsstaterna får vägra att meddela tillstånd till en direktledning om ett sådant tillstånd försvårar åtgärder enligt artikel 3. Väl grundade skäl skall anges för en sådan vägran.

Artikel 22

Medlemsstaterna skall skapa lämpliga och effektiva instrument för reglering, kontroll och öppenhet för att undvika allt missbruk av en dominerande ställning, i synnerhet till konsumenternas nackdel, och all underprisättning. Dessa instrument skall beakta bestämmelserna i fördraget och i synnerhet artikel 86 i detta.

KAPITEL VIII

Slutbestämmelser

Artikel 23

I händelse av en plötslig kris på energimarknaden och om personers, anordningars eller anläggningars fysiska skydd eller säkerhet hotas eller om systemets tillstånd hotas, får en medlemsstat tillfälligt vidta nödvändiga skyddsåtgärder.

Sådana åtgärder får endast orsaka minsta möjliga störning i den inre marknadens funktion och får inte vara

mer omfattande än vad som är absolut nödvändigt för att avhjälpa de plötsliga svårigheter som har uppstått.

Den berörda medlemsstaten skall utan dröjsmål anmäla dessa åtgärder till övriga medlemsstater och till kommissionen, vilken får besluta att den berörda medlemsstaten skall ändra eller upphäva sådana åtgärder, i den utsträckning som de snedvrider konkurrensen och menligt påverkar handeln på ett sätt som står i strid med det gemensamma intresset.

Artikel 24

1. De medlemsstater, i vilka driftåtaganden eller driftgarantier som getts före ikraftträdandet av detta direktiv inte kan uppfyllas till följd av bestämmelserna i detta direktiv, kan ansöka om en övergångsordning, vilken kan beviljas av kommissionen, med beaktande av bl.a. storleken på systemet i fråga, systemets grad av sammanlänkning och elbranschens struktur. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om dessa ansökningar innan den fattar beslut, med beaktande av respekten för sekretess. Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. Övergångsordningen skall ha begränsad varaktighet och skall kopplas till att åtagandena och garantierna som avses i punkt 1 löper ut. Övergångsordningen får omfatta undantag från kapitlen IV, VI och VII i detta direktiv. Ansökningar om en övergångsordning skall ges in till kommissionen inom ett år efter ikraftträdandet av detta direktiv.

3. Medlemsstater som, efter det att direktivet har trätt i kraft, kan visa att det finns påtagliga problem för driften av deras små isolerade system, kan ansöka om undantag från tillämpliga bestämmelser i kapitlen IV, V, VI och VII, vilka kan beviljas av kommissionen. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om dessa ansökningar innan den fattar beslut, med beaktande av respekten för sekretess. Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Denna punkt skall också vara tillämplig på Luxemburg.

Artikel 25

1. Före utgången av det första året efter ikraftträdandet av detta direktiv skall kommission till rådet och Europaparlamentet överlämna en rapport om behov av harmonisering som inte följer av bestämmelserna i detta direktiv. Om det är nödvändigt skall kommissionen till rapporten bifoga alla harmoniseringsförslag som är erforderliga för en fungerande inre marknad för el.

2. Rådet och Europaparlamentet skall yttra sig över dessa förslag inom två år efter överlämnandet.

Artikel 26

Kommissionen skall utvärdera tillämpningen av detta direktiv och framlägga en rapport om de erfarenheter som gjorts avseende den inre elmarknadens funktion och genomförandet av de allmänna reglerna som nämns i artikel 3, så att Europaparlamentet och rådet mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts i lämplig tid kan överväga möjligheterna till en ytterligare öppning av marknaden som skulle få verkan nio år efter direktivets ikraftträdande. Därvid skall hänsyn tas till möjligheten till samexistens mellan de system som avses i artiklarna 17 och 18.

Artikel 27

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ...⁽¹⁾. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Belgien, Grekland och Irland kan, med hänsyn till den tekniska särarten av sina elsystem, uppskjuta införandet av de förpliktelser som följer av detta direktiv med ett, två respektive ett år. Om dessa medlemsstater utnyttjar denna möjlighet skall de underrätta kommissionen om detta.

3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 28

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 29

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁽¹⁾ Två år efter dagen för ikraftträdandet av detta direktiv.

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 24 februari 1992 lade kommissionen fram ett förslag för rådet angående gemensamma regler för den inre marknaden för el vilket grundades på artikel 100a i EG-fördraget.
2. Ekonomiska och sociala kommittén och Europaparlamentet avgav sina yttranden den 27 januari respektive den 17 november 1993.
3. Den 11 februari 1994 tillställde kommissionen rådet och Europaparlamentet ett ändrat förslag.
4. Vid sitt möte den 25 juli 1996 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189b i fördraget.

II. SYFTE

5. Syftet med förslaget till direktiv är att ta ytterligare ett steg mot fullbordandet av den inre marknaden för el genom att upprätta gemensamma regler för produktion, överföring och distribution av elektricitet. Det fastställer regler för hur elmarknaden skall organiseras och fungera, tillträde till marknaden, kriterier för och tillämpning av regler för anbudsförfaranden, tillståndsförfaranden och driften av system.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

6. Rådet uppnådde enighet om texten till gemensam ståndpunkt på grundval av följande allmänna principer:
 - a) En överenskommelse att gå vidare med arbetet på ett direktiv om den inre marknaden för el skilt från den inre marknaden för gas.
 - b) Den inre marknaden för el måste till en början öppnas gradvis under en period av nio år.
 - c) Medlemsstaterna kan välja mellan ett anbudsförfarande eller ett tillståndsförfarande vid beviljande av tillstånd för att anlägga ny produktionskapacitet.
 - d) Medlemsstaterna kan välja mellan att införa förhandlad TPA eller ett system med ensamköpare vid beviljande av tillträde till näten.
 - e) Alla frågor som har att göra med allmännyttiga tjänster har förts till artikel 3.
 - f) Med vederbörlig hänsyn tagen till subsidiaritetsprincipen, har medlemsstaterna givits ett större inflytande på tillämpningsbestämmelserna.
7. Rådet antog en stor del av Europaparlamentets ändringsförslag.
 - a) Rådet antog, ordagrant eller till innebörden, ändringsförslag 3, 7, 11, 13, 14, 15, 16, 22, 24, 25, 28, 33, 34, 40, 41, 48, 51, 60, 62, 63, 64, 66, 76, 77, 79, 83, 85, 88, 89, 91, 92, 97, 236, 237 och 238 vilka hade godtagits av kommissionen.

- b) Rådet har dessutom kunnat anta, ordagrant eller till innebörden, ändringsförslag 9, 10, 17, 20, 26, 45, 46, 55, 65, 68, 80, 81, 86, 96, 101, 222 och 231 vilka inte hade godtagits av kommissionen.
 - c) Rådet antog inte ändringsförslag 35, 43, 58, 61, 69, 71, 75, 78, 87, 90, 107 och 108 vilka hade godtagits av kommissionen.
 - d) Rådet har slutligen följt kommissionens ändrade förslag genom att inte anta övriga ändringsförslag från Europaparlamentet.
-

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 57/96

antagen av rådet den 12 september 1996

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/.../EG av den ... om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet, särskilt när det gäller det digitala flertjänstnätet (ISDN) och allmänt tillgängliga digitala mobila nät

(96/C 315/06)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽⁴⁾ skall medlemsstaterna säkerställa fysiska personers fri- och rättigheter i samband med behandling av personuppgifter, särskilt deras rätt till privatliv, för att säkerställa det fria flödet av personuppgifter inom gemenskapen.
2. I gemenskapen införs för närvarande ny och avancerad digital teknik i de allmänt tillgängliga telenäten, vilket leder till särskilda krav på skydd av personuppgifter och användarnas privatliv. Utvecklingen av informationssamhället kännetecknas av att nya tele-tjänster införs. En framgångsrik gränsöverskridande utveckling av dessa tjänster, t.ex. video på beställ-

ning och interaktiv TV, är delvis avhängig av att användarna kan förlita sig på att deras privatliv inte kränks.

3. Detta gäller särskilt i fråga om införandet av det digitala flertjänstnätet (ISDN) och digitala mobila nät.
4. I sin resolution av den 30 juni 1988 om utvecklingen av den gemensamma marknaden för teletjänster och teletrustning fram till 1992⁽⁵⁾ efterlyste rådet åtgärder för att skydda personuppgifter i syfte att skapa en lämplig miljö för den framtida utvecklingen av telekommunikationer inom gemenskapen. I sin resolution av den 18 juli 1989 om förstärkning av samordningen vid införandet av det digitala flertjänstnätet (ISDN) i Europeiska gemenskapen⁽⁶⁾ betonade rådet åter vikten av att personuppgifter och privatliv skyddas.
5. Europaparlamentet har understrukt vikten av att personuppgifter och privatliv skyddas inom telenäten, särskilt med hänsyn till införandet av det digitala flertjänstnätet (ISDN).
6. När det gäller allmänt tillgängliga telenät måste särskilda rättsliga och tekniska bestämmelser antas för att skydda fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter samt juridiska personers berättigade intressen, särskilt med hänsyn till att riskerna ökar i samband med automatisk lagring och behandling av uppgifter om abonnenter och användare.
7. Rättsliga och tekniska bestämmelser som medlemsstaterna har antagit på telekommunikationsområdet för att skydda personuppgifter, privatliv och juridiska personers berättigade intressen måste harmoniseras för att undvika hinder för den inre marknaden för telekommunikation i enlighet med det mål som uppställs i artikel 8a i fördraget. Harmoniseringen

⁽¹⁾ EGT nr C 200, 22.7.1994, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr C 159, 17.6.1991, s. 38.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 11 mars 1992 (EGT nr C 94, 13.4.1992, s. 198), rådets gemensamma ståndpunkt av den 12 september 1996 (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ EGT nr C 257, 4.10.1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr C 196, 1.8.1989, s. 4.

skall enligt subsidiaritetsprincipen begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa att främjandet och utvecklingen av nya teletjänster och telenät mellan medlemsstaterna inte hindras.

8. Dessa nya tjänster omfattar interaktiv TV och video på beställning.

9. På telekommunikationsområdet är direktiv 95/46/EG tillämpligt, särskilt såvitt avser alla frågor som rör skydd av grundläggande fri- och rättigheter som inte särskilt omfattas av bestämmelserna i det här direktivet, inbegripet den registeransvariges skyldigheter och enskilda personers rättigheter. Direktiv 95/46/EG är tillämpligt på teletjänster som inte är allmänt tillgängliga.

10. I likhet med bestämmelserna i artikel 3 i direktiv 95/46/EG gäller det här direktivet inte sådana frågor om skydd av grundläggande fri- och rättigheter som rör verksamhet som inte omfattas av gemenskapsrätten. Det åligger medlemsstaterna att vidta sådana åtgärder som de anser nödvändiga för skydd av allmän säkerhet, försvaret, statens säkerhet (inbegripet statens ekonomiska välfärd när verksamheten rör statens säkerhet) och upprätthållande av straffrätten. Det här direktivet påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att utföra laglig avlyssning av telekommunikationer för något av dessa ändamål.

11. Abonnenter av allmänt tillgängliga teletjänster kan vara antingen fysiska eller juridiska personer. Bestämmelserna i det här direktivet avser att, som ett komplement till direktiv 95/46/EG, skydda fysiska personers grundläggande rättigheter, särskilt deras rätt till privatliv, och juridiska personers berättigade intressen. Dessa bestämmelser får inte i något fall medföra en skyldighet för medlemsstaterna att utvidga tillämpningsområdet för direktiv 95/46/EG till att omfatta skydd av juridiska personers berättigade intressen. Detta skydd säkerställs inom ramen för tillämplig gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning.

12. Tillämpningen av vissa krav som hänför sig till presentation och skydd när det gäller identifiering av det anropande och uppkopplade numret och till automatisk omstyrning till abonnentledningar, som är anslutna till analoga stationer, får inte göras tvingande i särskilda fall om en sådan tillämpning visar sig tekniskt omöjlig eller skulle kräva en oproportionerligt stor ekonomisk insats; det är viktigt att de berörda parterna informeras om sådana fall och medlemsstaterna bör därför anmäla dessa till kommissionen.

13. Den som tillhandahåller tjänster måste vidta lämpliga åtgärder för att garantera säkerheten i dessa

tjänster, om nödvändigt tillsammans med den som tillhandahåller nätet, och underrätta abonnenterna om alla särskilda risker för brott mot nätsäkerheten; säkerheten bedöms mot bakgrund av bestämmelsen i artikel 17 i direktiv 95/46/EG.

14. Åtgärder måste vidtas för att förhindra obehörig åtkomst av meddelanden för att skydda telehemligheten vid kommunikation via allmänt tillgängliga telenät och allmänt tillgängliga teletjänster. Den nationella lagstiftningen i vissa medlemsstater förbjuder endast obehörig åtkomst av meddelanden, om detta sker avsiktligt.

15. De abonnentuppgifter som behandlas i samband med att samtal kopplas innehåller upplysningar om fysiska personers privatliv och rör rätten till skydd för deras korrespondens eller juridiska personers berättigade intressen. Sådana uppgifter får endast lagras i den utsträckning det är nödvändigt för att tillhandahålla tjänsten, för fakturering och för betalning av samtrafikavgifter och endast under en begränsad tid. Om den som tillhandahåller den allmänt tillgängliga teletjänsten vill låta sådana uppgifter undergå ytterligare behandling för att marknadsföra sina egna teletjänster, får detta endast ske om abonnenten givit sitt samtycke till detta efter att ha fått korrekt och fullständig information av den som tillhandahåller den allmänt tillgängliga teletjänsten om den ytterligare behandling som denne avser att företa.

16. Införandet av specificerade räkningar har förbättrat abonnentens möjligheter att kontrollera riktigheten av de avgifter som den som tillhandahåller tjänsten tar ut. Detta kan samtidigt utgöra ett hot mot privatlivet för den som använder allmänt tillgängliga teletjänster. För att skydda användarens privatliv måste medlemsstaterna därför främja utvecklingen av valmöjligheter inom området för teletjänster, såsom alternativa betalningsmöjligheter som ger anonym eller strängt privat tillgång till allmänt tillgängliga teletjänster, t.ex. telebetalkort eller betalning med kreditkort. I samma syfte kan medlemsstaterna kräva att vissa av siffrorna i de uppringda numren stryks i de specificerade räkningarna.

17. I fråga om nummerpresentation är det nödvändigt att skydda den uppringande partens rätt att förhindra identifiering av det nummer från vilket samtalet görs och den uppringda partens rätt att avvisa samtal från oidentifierade nummer. Det är i särskilda fall berättigat att förhindra att skydd mot nummerpresentation används. Det ligger i vissa abonnenters intresse, i synnerhet hjälporganisationer och liknande organisationer, att garantera de upp-

- ringandes anonymitet. I fråga om presentation av uppkopplat nummer är det nödvändigt att skydda den uppringda partens rätt och berättigade intresse att förhindra identifiering av det nummer till vilket den uppringande faktiskt är uppkopplad, särskilt vid omstyrda samtal. Den som tillhandahåller allmänt tillgängliga teletjänster måste upplysa sina abonnenter om de möjligheter till nummerpresentation och presentation av uppkopplat nummer som finns i nätet och om alla andra tjänster som erbjuds på grundval av nummerpresentation och presentation av uppkopplat nummer liksom om de möjligheter som finns till skydd av privatlivet. Detta gör det möjligt för abonnenterna att, med kännedom om möjligheterna, välja det skydd av privatlivet de önskar tillgå. De möjligheter till skydd av privatlivet som erbjuds permanent per abonnentledning behöver inte nödvändigtvis tillhandahållas som en automatisk teletjänst, utan bör kunna erhållas genom en enkel begäran till den som tillhandahåller den allmänt tillgängliga teletjänsten.
18. Åtgärder måste vidtas för att skydda abonnenter mot de störningar som automatisk omstyrning kan förorsaka som företas av andra. Abonnenten måste i sådana fall ha möjlighet att genom en enkel begäran till den som tillhandahåller den allmänt tillgängliga teletjänsten förhindra att samtal omstyrs till hans terminal.
19. Kataloger distribueras i stora upplagor och är allmänt tillgängliga. Fysiska personers rätt till privatliv och juridiska personers berättigade intressen kräver att abonnenterna kan avgöra i vilken utsträckning deras personuppgifter publiceras i en katalog. Medlemsstaterna kan begränsa tillämpningen av denna bestämmelse till abonnenter som är fysiska personer.
20. Åtgärder måste vidtas för att skydda abonnenterna mot intrång i privatlivet i form av icke begärda samtal och telefaxmeddelanden. Medlemsstaterna kan begränsa tillämpningen av denna bestämmelse till abonnenter som är fysiska personer.
21. Det är nödvändigt att säkerställa att införandet av tekniska funktioner i teleutrustningen för ändamål som gäller dataskydd harmoniseras för att inte strida mot genomförandet av den inre marknaden.
22. I likhet med bestämmelserna i artikel 13 i direktiv 95/46/EG kan medlemsstaterna under vissa förutsättningar begränsa omfattningen av abonnenternas skyldigheter och rättigheter, t.ex. genom att se till att den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig teletjänst i enlighet med nationell lagstiftning får förhindra att skydd mot nummerpresentation används i syfte att förebygga eller avslöja brott eller med hänsyn till statens säkerhet.
23. Om användarnas och abonnenternas rättigheter inte respekteras, måste det i nationell lagstiftning finnas medel för att åtgärda detta på rättslig väg. Om någon underlåter att följa de nationella bestämmelser som antas med stöd av detta direktiv bör sanktioner vidtas gentemot denna person, oavsett om personen omfattas av privaträttslig eller offentlig-rättslig lagstiftning.
24. Vid tillämpningen av detta direktiv är det lämpligt att utnyttja de erfarenheter som gjorts i den arbetsgrupp för skydd av enskilda med avseende på behandling av personuppgifter som inrättades genom artikel 29 i direktiv 95/46/EG och som är sammansatt av företrädare för medlemsstaternas tillsynsmyndigheter.
25. Med hänsyn till den tekniska utvecklingen på telekommunikationsområdet och den därav följande utvecklingen av tjänsteutbudet kommer det att vara nödvändigt att tekniskt specificera de kategorier av data som förtecknas i bilagan till detta direktiv för tillämpningen av artikel 6 i detta direktiv med bistånd av den kommitté, sammansatt av företrädare för medlemsstaterna, som inrättades genom artikel 31 i direktiv 95/46/EG i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av kraven i det här direktivet och oavsett tekniska förändringar.
26. För att underlätta att bestämmelserna i detta direktiv efterlevs finns det behov av vissa särskilda ordningar för behandling av data som redan pågår vid den tidpunkt då nationell lagstiftning för genomförande av detta direktiv träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom detta direktiv föreskrivs en harmonisering av medlemsstaternas bestämmelser för att säkerställa en likvärdig nivå på skyddet för de grundläggande fri- och rättigheterna, i synnerhet rätten till privatliv, med avseende på behandling av personuppgifter inom telekommunikationsområdet samt för att säkerställa fri rörlighet för sådana uppgifter och av teleutrustning och teletjänster inom gemenskapen.
2. Bestämmelserna i detta direktiv är avsedda att precisera och komplettera direktiv 95/46/EG för de ändamål som avses i punkt 1. Bestämmelserna är vidare avsedda

att skydda berättigade intressen hos de abonnenter som är juridiska personer.

3. Detta direktiv skall inte tillämpas på de verksamheter som faller utanför gemenskapsrättens tillämpningsområde, t.ex. de som anges i avdelningarna V och VI i Fördraget om Europeiska unionen, och inte i något fall på de verksamheter som avser allmän säkerhet, försvaret, statens säkerhet (inbegripet statens ekonomiska välfärd när verksamheten rör statens säkerhet) och statlig verksamhet inom straffrättsområdet.

Artikel 2

Definitioner

Utöver de definitioner som finns angivna i direktiv 95/46/EG avses i detta direktiv med

- a) *abbonent*: en fysisk eller juridisk person som har ingått ett avtal med den som tillhandahåller allmänt tillgängliga teletjänster om tillhandahållande av sådana tjänster,
- b) *användare*: en fysisk person som använder en allmänt tillgänglig teletjänst för privat eller affärsmässigt bruk, utan att nödvändigtvis ha abonnerat på denna tjänst,
- c) *allmänt tillgängligt telenät*: transmissionssystem och, i förekommande fall, kopplingsutrustning och annan utrustning som möjliggör överföring av signaler mellan bestämda näanslutningspunkter via tråd, via radio, på optisk väg eller via andra elektromagnetiska media, som utnyttjas, helt eller delvis, för att tillhandahålla allmänt tillgängliga teletjänster,
- d) *teletjänster*: tjänster vars tillhandahållande helt eller delvis består av överföring och dirigering av signaler i telenätet, med undantag av radio- och TV-sändningar.

Artikel 3

Berörda tjänster

1. Detta direktiv skall tillämpas på behandling av personuppgifter i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga teletjänster inom allmänt tillgängliga telenät inom gemenskapen, särskilt via det digitala flertjänstnätet (ISDN) och allmänt tillgängliga digitala mobila nät.

2. Artiklarna 8, 9 och 10 skall tillämpas på abonnentledningar anslutna till digitala stationer och, där det är tekniskt möjligt och inte krävs en oproportionerligt stor ekonomisk insats, på abonnentledningar anslutna till analoga stationer.

3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om sådana fall där det skulle vara tekniskt omöjligt eller krävas en oproportionerligt stor investering att uppfylla kraven i artiklarna 8, 9 och 10.

Artikel 4

Säkerhet

1. Den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig teletjänst skall vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa säkerheten i sina tjänster, om nödvändigt tillsammans med den som tillhandahåller det allmänt tillgängliga telenätet vad avser nätsäkerhet. Dessa åtgärder skall säkerställa en säkerhetsnivå som är anpassad till den risk som föreligger, med beaktande av dagens tillgängliga teknik och kostnaderna för att genomföra åtgärderna.

2. Om det föreligger särskilda risker för brott mot nätsäkerheten, skall den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig teletjänst informera abonnenterna om sådana risker och hur de kan avhjälpas, inbegripet de kostnader som detta kan medföra.

Artikel 5

Telehemlighet vid kommunikation

Medlemsstaterna skall genom nationella regler säkra telehemligheten vid kommunikation via allmänt tillgängliga telenät och allmänt tillgängliga teletjänster. De skall särskilt förbjuda avlyssning, uppfångande med tekniskt hjälpmedel, lagring eller andra sätt på vilka kommunikationen kan fångas upp eller övervakas av andra än användarna utan de berörda användarnas samtycke, utom när sådana åtgärder är lagligen tillåtna.

Artikel 6

Trafik- och faktureringsdata

1. Trafikdata om abonnenter och användare som behandlas för att koppla upp samtal och som lagras av den som tillhandahåller ett allmänt tillgängligt telenät och/eller allmänt tillgängliga teletjänster skall utplånas eller avidentifieras vid samtalets slut utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 4.

2. För abonnentfakturerings och betalning av samtrafikavgifter får sådana data som anges i bilagan behandlas. Sådan behandling är tillåten endast fram till utgången av den period under vilken det lagligen går att göra invändningar mot fakturan eller kräva betalning.

3. I syftet att marknadsföra sina egna teletjänster får den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig teletjänst behandla de data som avses i punkt 2, om abonnenten samtycker till detta.

4. Behandling av trafik- och faktureringsdata skall begränsas till sådana personer som, med bemyndigande av den som tillhandahåller allmänt tillgängliga telenät och/eller allmänt tillgängliga teletjänster, sköter fakturering eller trafikstyrning, kundförfrågningar, spårning av bedrägerier och marknadsföring av egna teletjänster, och den skall begränsas till sådant som är nödvändigt för dessa verksamheter.

5. Punkterna 1, 2, 3 och 4 skall gälla utan att det påverkar behöriga myndigheters möjlighet att få information om fakturerings- eller trafikdata i enlighet med tillämplig lagstiftning i syfte att avgöra tvister, särskilt tvister som gäller samtrafik och fakturering.

Artikel 7

Specificerade räkningar

1. Abonnenter skall ha rätt att få ospecificerade räkningar.

2. Medlemsstaterna skall tillämpa nationella bestämmelser för att jämka samman rätten för de abonnenter som får specificerade räkningar med uppringande användares och uppringda abonnenters rätt till privatliv, t.ex. genom att säkerställa att tillräckliga alternativa möjligheter till kommunikation eller betalningar finns tillgängliga för sådana användare och abonnenter.

Artikel 8

Presentation och skydd när det gäller identifiering av det anropande och uppkopplade numret

1. Om nummerpresentation erbjuds, skall den användare som ringer upp ha möjlighet att på ett enkelt sätt och kostnadsfritt förhindra presentationen per samtal. Den abonnent som ringer upp skall ha denna möjlighet permanent för alla samtal.

2. Om nummerpresentation erbjuds, skall den uppringde abonnenten ha möjlighet att på ett enkelt sätt samt kostnadsfritt, så länge det är fråga om rimlig användning av denna funktion, förhindra nummerpresentationen vid inkommande samtal.

3. Om nummerpresentation erbjuds och numret visas innan samtalet etableras, skall den uppringde abonnenten ha möjlighet att på ett enkelt sätt avvisa inkommande

samtal om skydd mot nummerpresentationen använts av uppringande användare eller abonnent.

4. Om presentation av det uppkopplade numret erbjuds, skall den uppringde abonnenten ha möjlighet att på ett enkelt sätt och kostnadsfritt stänga av presentationen av det uppkopplade numret för den uppringande användaren.

5. Bestämmelserna i punkt 1 skall också gälla för samtal från gemenskapen till tredje land; bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 4 skall också gälla för inkommande samtal från tredje land.

6. Om nummerpresentation och/eller presentation av det uppkopplade numret erbjuds skall medlemsstaterna säkerställa att den som tillhandahåller allmänt tillgängliga teletjänster informerar allmänheten om detta och om de möjligheter som avses i punkterna 1, 2, 3 och 4.

Artikel 9

Undantag

Medlemsstaterna skall säkerställa att den som tillhandahåller ett allmänt tillgängligt telenät och/eller allmänt tillgängliga teletjänster får möjlighet att förhindra att skydd mot nummerpresentation används

a) temporärt, om en abonnent begär spårning av okynnessamtal eller störande samtal; i detta fall skall, i enlighet med nationell lagstiftning, de uppgifter som identifierar den uppringande abonnenten lagras och hållas tillgängliga av den som tillhandahåller ett allmänt tillgängligt telenät och/eller allmänt tillgängliga teletjänster,

b) permanent, för organisationer som handhar nödsamtal och som av en medlemsstat erkänts som en sådan organisation, inbegripet rättsvårdande myndigheter, ambulanscentraler och brandkårer, för att ta emot sådana samtal.

Artikel 10

Automatisk omstyrning

Medlemsstaterna skall säkerställa att alla abonnenter har möjlighet att kostnadsfritt och på ett enkelt sätt stoppa automatisk omstyrning som görs av tredje part till abonnentens terminal.

Artikel 11

Kataloger

1. Personuppgifter i tryckta eller elektroniska kataloger som är tillgängliga för allmänheten eller som kan

erhållas genom nummerupplysningen skall begränsas till vad som krävs för att identifiera en särskild abonnent, såvida inte abonnenten givit sitt uttryckliga samtycke till att kompletterande personuppgifter publiceras. Abonnenten skall kostnadsfritt ha rätt att på begäran bli struken i en tryckt eller elektronisk katalog, att ange att hans eller hennes personuppgifter inte får användas för direkt marknadsföring, att få sin adress delvis utelämnad och, när detta är ändamålsenligt ur språklig synvinkel, att inte låta sådana uppgifter ingå som anger hans eller hennes kön.

2. Medlemsstaterna kan tillåta att operatörerna kräver betalning från de abonnenter som önskar förvissa sig om att inga personliga uppgifter finns med i en katalog, förutsatt att avgiften för detta är rimlig och inte avhåller någon från att utöva denna rätt.

3. Medlemsstaterna kan begränsa tillämpningen av denna artikel till abonnenter som är fysiska personer.

Artikel 12

Icke begärda samtal

1. Användningen av automatiska uppringningssystem utan mänsklig medverkan (automatisk uppringningsutrustning) eller telefaxapparater (fax) för direkt marknadsföring kan bara tillåtas i fråga om abonnenter som i förväg har gett sitt samtycke.

2. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att kostnadsfritt säkerställa att icke begärda samtal för direkt marknadsföring som sker på andra sätt än de som anges i punkt 1 inte tillåts utan den berörda abonnentens samtycke eller med avseende på abonnenter som inte önskar få sådana samtal; vilken av dessa möjligheter som väljs skall avgöras genom nationell lagstiftning.

3. Medlemsstaterna kan begränsa tillämpningen av punkterna 1 och 2 till abonnenter som är fysiska personer.

Artikel 13

Tekniska egenskaper och standardisering

1. Vid genomförandet av bestämmelserna i detta direktiv skall medlemsstaterna i enlighet med punkterna 2 och 3 säkerställa att inga sådana tvingande krav för specifika tekniska egenskaper ställs för terminalutrustning eller annan teleutrustning som skulle kunna hindra att utrustningen släpps ut på marknaden och hindra den fria rörligheten för sådan utrustning inom och mellan medlemsstaterna.

2. När bestämmelserna i detta direktiv kan genomföras endast genom att särskilda tekniska egenskaper krävs, skall medlemsstaterna informera kommissionen enligt förfarandena i rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽¹⁾.

3. När så krävs skall kommissionen säkerställa att gemensamma europeiska standarder för genomförandet av särskilda tekniska egenskaper utarbetas i enlighet med gemenskapslagstiftningen om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om teleterminalutrustning, inbegripet ömsesidigt erkännande av överensstämmelsen hos sådan utrustning, samt enligt rådets beslut 87/95/EEG av den 22 december 1986 om standardisering inom området informationsteknologi och telekommunikation⁽²⁾.

Artikel 14

Utvidgning av tillämpningsområdet för vissa bestämmelser i direktiv 95/46/EG

1. Medlemsstaterna får genom lagstiftning vidta åtgärder för att begränsa omfattningen av de skyldigheter och rättigheter som anges i artiklarna 5, 6, 8.1, 8.2, 8.3 och 8.4 när en sådan begränsning är en nödvändig åtgärd med hänsyn till statens säkerhet, försvaret och allmän säkerhet samt för förebyggande, undersökning, avslöjande av och åtal för brott eller vid obehörig användning av ett telekommunikationssystem enligt artikel 13.1 i direktiv 95/46/EG.

2. Bestämmelserna i kapitel III om rättslig prövning, ansvar och sanktioner i direktiv 95/46/EG skall gälla för nationella bestämmelser som antas i enlighet med det här direktivet och för de individuella rättigheter som kan härledas från detta direktiv.

3. Den arbetsgrupp för skydd av enskilda med avseende på behandling av personuppgifter som inrättades genom artikel 29 i direktiv 95/46/EG skall utföra de uppgifter som avses i artikel 30 i det ovannämnda direktivet även med avseende på skyddet av de grundläggande fri- och rättigheterna samt av de berättigade intressen inom telekommunikationsområdet, som behandlas i det här direktivet.

4. Kommissionen, biträdd av den kommitté som inrättades genom artikel 31 i direktiv 95/46/EG, skall tekniskt specificera bilagan enligt det förfarande som nämns i den artikeln. Kommittén skall sammankallas särskilt för att behandla de frågor som omfattas av det här direktivet.

⁽¹⁾ EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/10/EG (EGT nr L 100, 19.4.1994, s. 30).

⁽²⁾ EGT nr L 36, 7.2.1987, s. 31. Beslutet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

*Artikel 15***Genomförande av detta direktiv**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 24 oktober 1998.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Utan hinder av vad som sägs i artikel 6.3 sista meningen krävs inget samtycke för sådan behandling som redan pågår den dag då de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv träder i kraft. I sådana fall skall abonnenterna informeras om denna behandling, och om de inte uttrycker en annan mening inom en tidsfrist som skall fastställas av medlemsstaten skall de anses ha givit sitt samtycke.

3. Artikel 11 skall inte tillämpas på sådana upplagor av kataloger som givits ut innan de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv träder i kraft.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 16***Mottagare**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

*BILAGA***FÖRTECKNING ÖVER DATA**

Följande data kan behandlas för det ändamål som avses i artikel 6.2:

Data som innehåller

- abonnentutrustningens nummer eller identifiering av utrustningen,
 - abonnentens adress och typ av utrustning,
 - det totala antalet enheter som skall debiteras för redovisningsperioden,
 - det uppringda abonnentnumret,
 - samtalens art, starttidpunkt och varaktighet och/eller den överförda datamängden,
 - annan information om betalningen, såsom förskottsbetalning, avbetalning, avstängning och påminnelser.
-

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

Kommissionen överlämnade den 27 juli 1990 ett förslag till direktiv, på grundval av artikel 100a i EG-fördraget, om skydd av personuppgifter när det gäller digitala telenät, särskilt det digitala flertjänstnätet (ISDN) och de digitala mobila näten.

Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 24 april 1991. Europaparlamentet avgav sitt den 11 mars 1992.

Efter att ha omprövat sitt förslag mot bakgrund av dessa yttranden överlämnade kommissionen ett ändrat förslag till Europaparlamentet och rådet.

Rådet antog sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189b i fördraget den 12 september 1992.

II. FÖRSLAGETS SYFTE

Detta förslag syftar till att beträffande telenätens specifika behov tillämpa de allmänna principer för skydd av datauppgifter som fastställts i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995. Därför har det som mål att, på ett område under ständig utveckling, förhindra att medlemsstaternas lagstiftningar utvecklas åt skilda håll och därigenom äventyra den inre marknaden för teletjänster och terminalutrustning för telekommunikationer, för att säkra en hög skyddsnivå för enskilda personers rättigheter, särskilt deras rätt till privatliv.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Allmänna kommentarer

Den gemensamma ståndpunkt som antagits av rådet innebär en bekräftelse av det tillvägagångssätt som kommissionen har haft i sitt ändrade förslag och de mål som den eftersträvar även om rådet har kommit att göra vissa ändringar av detaljer i bestämmelserna i detta förslag.

När rådet har antagit sådana ändringar har det i allmänhet försökt att tillgodose följande syften:

- Att anpassa bestämmelserna i detta direktiv till dem i det allmänna direktivet (särskilt när det gäller tillämpningsområdet, artiklarna 1 och 14).
- Att säkerställa samstämmigheten med de gemenskapsregler som redan antagits eller som förbereds inom telekommunikationssektorn (till exempel definitionerna i artikel 2).
- Att precisera räckvidden för vissa bestämmelser eller göra dem mer flexibla.

2. Särskilda kommentarer

- i) När det gäller Europaparlamentets ändringsförslag antog rådet följande ståndpunkt:

- *Ändringsförslag nr 96 första delen (privata nät och tjänster)*

I artikel 3 i den gemensamma ståndpunkten klargörs det att direktivet skall tillämpas på allmänt tillgängliga teletjänster som tillhandahålls på allmänna telenät. Denna artikel bör emellertid tolkas så att en medlemsstat får tillämpa sina egna bestämmelser på nät och tjänster vilka inte är allmänna eller vilka inte är allmänt tillgängliga, dock att direktiv 95/46/EG är tillämpligt i samtliga fall på behandling av uppgifter i samband med sådana nät och tjänster.

— *Ändringsförslag nr 97 (utveckling av teknik)*

Rådet var av samma uppfattning som kommissionen vilken i sitt ändrade förslag inte har infört det nya stycke 21a i ingressen som föreslagits av Europaparlamentet.

— *Ändringsförslag nr 96 andra delen (mervärdestjänster), 98 (särskilda eller exklusiva rättigheter), 107 och 108 (andra tillhandahållare av tjänster än teleorganisationer)*

Dessa ändringsförslag kunde inte godkännas eftersom de inte längre överensstämde med den rättsliga situation som skapats genom den nya gemenskapsregleringen inom telekommunikationssektorn.

— *Ändringsförslag nr 99*

Den definition av teletjänster som finns i detta ändringsförslag har införts i artikel 2 d.

— *Ändringsförslag nr 100 (abbonentkataloger)*

Innehållet i detta ändringsförslag har i huvudsak införts i artikel 11 i den gemensamma ståndpunkten.

Emellertid kan det enligt denna text under vissa villkor göras avsteg från principen att det skall vara kostnadsfritt att inte finnas med i katalogen. I punkt 2 i denna artikel anges närmare att medlemsstaterna kan tillåta att en operatör tar betalt av en abonnent för att utöva denna rättighet, under förutsättning att det begärda beloppet är rimligt och att det inte avhåller någon från att utöva rättighet.

Det bör noteras att denna punkt skall ses som en motsvarighet till den bestämmelse som Europarådet har antagit på samma område i sin rekommendation nr R(95)4 av den 7 februari 1995.

— *Ändringsförslag nr 101 (elektronisk profil av abonnenter)*

Rådet antog samma ståndpunkt som kommissionen och godkände inte artikel 4 i det ursprungliga förslaget vilken detta ändringsförslag gällde. Rådet finner dock att det skydd som Europaparlamentet avser ändå är säkrat, på ett allmänt plan genom direktiv 95/46/EG, och i det enskilda fallet när det gäller trafik- och faktureringsdata genom artikel 6 i den gemensamma ståndpunkten, särskilt punkt 3 i denna.

— *Ändringsförslag nr 102 (skydd av innehållet i överförd data)*

Rådet antog samma ståndpunkt som kommissionen och godkände inte artikel 5 i det ursprungliga förslaget vilken detta ändringsförslag gällde. (Jämför nästa punkt om trafik- och faktureringsdata.)

— *Ändringsförslag nr 103 och 104 (trafik- och faktureringsdata)*

De påpekanden som Europaparlament hade gjort har det tagits hänsyn till i de olika punkterna i artikel 6 i den gemensamma ståndpunkten.

Den bestämmelsen om trafikdata som kommissionen lade fram i sitt ändrade förslag har införts i punkt 1 i denna artikel. (Rådet följde också kommissionen genom att inte godkänna den motsvarande bestämmelsen i artikel 10.1 i det ursprungliga förslaget — syftet med ändringsförslag nr 103 — vilken redan har beaktats i det allmänna direktivet.)

Bestämmelserna om faktureringsdata (artikel 9 i det första förslaget, artikel 5 i det ändrade förslaget) har införts i artikel 6.2, dock att, i syfte att garantera en hög skyddsnivå, den uttömmande förteckningen över de data som får behandlas för abonnentfaktureringsnumera återfinns i en bilaga till direktivet.

I artikel 14.4 i den gemensamma ståndpunkten anges att denna förteckning — vilken är identisk med den som föreslagits av kommissionen och bekräftats av Europaparlamentet — endast får bli föremål för en teknisk anpassning av den kommitté som inrättats genom artikel 31 i direktiv 95/46/EG (jämför artikel 14.4). Denna bestämmelse måste förstås på så sätt att någon ändring av innehållet i bilagan eller i artikel 6, till exempel genom att lägga till eller ta bort datakategorier, inte är tillåten, och preciseras med hänsyn till den tekniska utvecklingen. Innehållsmässiga ändringar som gör att dataskyddet riskeras får således enbart införas i enlighet med förfarandet i artikel 100a i fördraget.

Vidare bör det beaktas att alla andra data än de som anges i bilagan till den gemensamma ståndpunkten måste behandlas i enlighet med principerna i direktiv 95/46/EG och särskilt artikel 16 i detta.

Artikel 6.4 i den gemensamma ståndpunkten innehåller bestämmelser om begränsning av tillgången till trafik- och faktureringsdata, vilka beaktar de påpekanden som Europaparlamentet gjort i sitt ändringsförslag nr 103.

— *Ändringsförslag nr 105 (automatisk vidarekoppling)*

Detta ändringsförslag beaktades till stor del i artikel 10 i den gemensamma ståndpunkten som ålägger medlemsstaterna att säkerställa att alla abonnenter har möjlighet att kostnadsfritt och på ett enkelt sätt hindra automatisk vidarekoppling som görs av tredje part till abonnentens terminal.

— *Ändringsförslag nr 106 (teleshopping-tjänster)*

Bestämmelserna i artikel 16 i det ursprungliga förslaget togs bort i den gemensamma ståndpunkten i enlighet med Europaparlamentets önskemål.

- ii) De övriga viktigaste ändringarna som har införts i den gemensamma ståndpunkten är följande:

— *Artikel 3*

Direktivet skall tillämpas på tjänster som tillhandahålls via digitala och analoga nät. Emellertid är artiklarna 8, 9 (identifiering av det anropande och uppkopplande numret) och 10 (automatisk vidarekoppling) tillämpliga på abonnentnummer som är kopplade till analoga stationer endast om det är tekniskt möjligt och de ekonomiska kostnaderna för detta inte är oproportionerliga (punkterna 2 och 3).

— *Artikel 4 (säkerhet)*

Denna artikel motsvarar artikel 8 i det första förslaget.

Denna artikel måste tolkas på följande sätt:

- Med bestämmelserna i punkt 1 avses att upprätta en säkerhetsnivå för behandlingarna vilken överensstämmer med den som förordas i artikel 17 i direktiv 95/46/EG.
- I fråga om bestämmelserna i punkt 2, när det trots genomförda säkerhetsåtgärder föreligger en särskild risk för brott mot nätsäkerheten, åligger det dessutom den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig teletjänst att, i förekommande fall tillsammans med den som tillhandahåller det allmänna telenätet, informera enskilda personer om sådana risker och hur de kan avhjälpas.

— *Artikel 5 (sekretess vid kommunikation)*

Bestämmelserna om sekretess vid kommunikation (artikel 12 i kommissionens förslag) har skrivits om så att de blivit mer kortfattade och har satts in i början av den normativa delen, alldeles efter bestämmelserna om säkerhet, för att understryka den vikt som skall fästas vid denna princip.

— *Artikel 7 (specificerad fakturering)*

Rådet valde en skrivning som förenar abonnentens rätt att kunna kontrollera att fakturorna är korrekta med rätten till skydd av privatlivet; för övrigt preciseras det i stycke 16 i ingressen att medlemsstaterna, för att bättre skydda användarnas privatliv, kan välja att kräva att vissa av siffrorna i de uppringda numren inte anges i de specificerade fakturorna.

— *Artikel 8 (presentation när det gäller identifiering av det anropande eller uppkopplade numret)*

Bestämmelserna i kommissionens ändrade förslag om identifiering av det anropande numret har skrivits om så att de inte är beroende av viss teknik eller terminalutrustning och har för övrigt kompletterats med bestämmelser om de tjänst som avser identifiering av det uppkopplade numret.

När det särskilt gäller den möjlighet som anges i punkt 3, att avvisa samtal från en användare som har stängt av nummerpresentationen, bör det noteras att denna bestämmelse inte hindrar medlemsstaterna från att förbjuda att statliga myndigheter och företag samt uttryckningstjänster avvisar sådana samtal där det uppringande numrets nummerpresentation har stängts av den uppringande användaren eller abonnenten.

— *Artikel 12 (icke begärda samtal)*

Bestämmelserna i denna artikel har skrivits om så att det motsvarar texten i artikel 10 i den gemensamma ståndpunkten om direktivet om distansförsäljning.

— *Artikel 13 i det ändrade förslaget (tekniska aspekter på tillämpning och anpassning)*

Denna artikel har strukits och den tekniska anpassningen begränsas numera till bilagan, enligt det förfarande som anges i artikel 31 i direktiv 95/46/EG (jämför kommentarerna nedan om Europaparlamentets ändringsförslag nr 103 och 104).

— *Artikel 14.3 (arbetsgruppen för skydd av enskilda)*

När det gäller denna grupp, som inrättats genom artikel 29 i direktiv 95/46/EG och som också har en roll att spela vid tillämpningen av det här direktivet, anser rådet, med stöd av kommissionen, att den i enlighet med detta direktiv på ett lämpligt sätt skulle kunna utnyttja den sakkunskap som finns inom de nationella tillsynsmyndigheterna för telekommunikationer genom att vid behov inbjuda företrädare för dessa att som experter delta vid arbetsgruppens möten.

— *Artikel 15 (genomförande av detta direktiv)*

För överförande av direktivet till medlemsstaternas nationella lagstiftning valde rådet samma tidsfrist som för det allmänna direktivet, med sista datum den 24 oktober 1998.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 58/96

antagen av rådet den 12 september 1996 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/.../EG av ... om ändring av direktiv 90/387/EEG och 92/44/EEG för anpassning till en konkurrensutsatt miljö på telekommunikationsområdet

(96/C 315/07)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 189b i fördraget⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. I rådets direktiv 90/387/EEG av den 28 juni 1990 om upprättandet av den inre marknaden för tele-tjänster genom att tillhandahålla öppna nät (ONP)⁽⁴⁾ behandlas harmoniseringen av villkoren för öppen och effektiv tillgång till och användning av allmänt tillgängliga telenät och, i tillämpliga delar, tjänster. I enlighet med det direktivet har rådet antagit direktiv 92/44/EEG av den 5 juni 1992 om tillhandahållande av öppna nät för förhyrda förbindelser⁽⁵⁾.
2. Rådets resolution av den 22 juli 1993 om översynen av situationen på telekommunikationsområdet och behovet av ytterligare utveckling på den marknaden⁽⁶⁾, tillsammans med rådets resolution av den 22 december 1994 om principerna och tidtabellen för liberaliseringen av infrastrukturerna för telekommunikation⁽⁷⁾ innebär en uppmaning till liberalisering av infrastrukturer och tjänster inom telekommunikationsområdet senast den 1 januari 1998 (med

övergångsperioder för vissa medlemsstater). Detta stöds av Europaparlamentets resolution av den 20 april 1993 om kommissionens granskning år 1992 av situationen inom telekommunikationssektorn⁽⁸⁾ och Europaparlamentets resolution av den 19 maj 1995 om grönboken om liberalisering av infrastruktur för telekommunikation och kabel-TV-nät (del II)⁽⁹⁾.

3. I rådets resolution av den 22 juli 1993 anges det som ett huvudsakligt mål för gemenskapens telekommunikationspolitik att i hela gemenskapen tillämpa och, där det är nödvändigt med tanke på ytterligare liberalisering, anpassa principerna för tillhandahållande av öppna nät med avseende på berörda enheter och sådana aspekter som samhällsomfattande tjänster, samtrafik och avgifter för tillgång samt följdfrågor i anslutning till tillståndsvillkor. I rådets resolution av den 18 september 1995 om införandet av det framtida regelverket för telekommunikationer⁽¹⁰⁾ uppmanades kommissionen att, i enlighet med den tidsplan som fastställdes i rådets resolutioner av den 22 juli 1993 och den 22 december 1994, före den 1 januari 1996 för Europaparlamentet och rådet framlägga alla rättsliga bestämmelser som behövs för att upprätta en europeisk ramlagstiftning för telekommunikationssektorn i samband med en fullständig liberalisering av denna sektor, särskilt med tanke på anpassningen av åtgärderna för att tillhandahålla öppna nät till den framtida konkurrensutsatta miljön.
4. Genom Europaparlamentets resolution av den 6 maj 1994 om kommissionens meddelande som åtföljdes av förslaget till rådets resolution om principerna för samhällsomfattande tjänster inom telekommunikationssektorn⁽¹¹⁾ betonas den centrala betydelsen av principerna för dessa tjänster. I rådets resolution av den 7 februari 1994 om principerna för samhällsomfattande tjänster inom telekommunikationssektorn⁽¹²⁾ ges en grundläggande definition av samhällsomfattande tjänster och uppmanas medlemsstaterna att upprätta och upprätthålla en lämplig rättslig ram för att garantera dessa tjänster inom hela sitt

⁽¹⁾ EGT nr C 62, 1.3.1996, s. 3.

⁽²⁾ EGT nr C 204, 15.7.1996, s. 14.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 22 maj 1996 (EGT nr C 166, 10.6.1996, s. 91), rådets gemensamma ståndpunkt av den 12 september 1996 (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr L 192, 24.7.1990, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 165, 19.6.1992, s. 27. Direktivet ändrat genom kommissionens beslut 94/439/EG (EGT nr L 181, 15.7.1994, s. 40).

⁽⁶⁾ EGT nr C 213, 6.8.1993, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr C 379, 31.12.1994, s. 4.

⁽⁸⁾ EGT nr C 150, 31.5.1993, s. 39.

⁽⁹⁾ EGT nr C 151, 19.6.1995, s. 479.

⁽¹⁰⁾ EGT nr C 258, 3.10.1995, s. 1.

⁽¹¹⁾ EGT nr C 205, 25.7.1994, s. 551.

⁽¹²⁾ EGT nr C 48, 16.2.1994, s. 1.

territorium. Begreppet samhällsomfattande tjänster måste, vilket erkänns av rådet i den resolutionen, utvecklas i takt med utvecklingen inom teknik, marknadsutveckling och förändringar beträffande efterfrågan på marknaden. Samhällsomfattande teletjänster kommer att spela en viktig roll för att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen, särskilt i avlägsna, perifera eller avskurna områden samt i landsbygdsområden och på öar i gemenskapen. Nettokostnaden för samhällsomfattande tjänster får, när det är berättigat, delas av marknadsaktörerna i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen.

5. De grundläggande principerna för tillgång till och användning av allmänna telenät och teletjänster inom ramen för tillhandahållandet av öppna nät måste anpassas för att garantera tjänster som täcker hela Europa i en liberaliserad miljö, till nytta för användarna och för de organisationer som tillhandahåller allmänna telenät och/eller allmänt tillgängliga teletjänster. För att möta användarnas behov i en liberaliserad miljö är det lämpligt att använda ett frivilligt tillvägagångssätt som baseras på gemensamma tekniska standarder och specifikationer, med samråd där så behövs. Det måste dock i enlighet med tillämpliga gemenskapsåtgärder säkerställas att alla användare i gemenskapen får tillgång till samhällsomfattande teletjänster samt ett minsta utbud av tjänster. En allmän ram för samtrafik med allmänna telenät och allmänna teletjänster behövs för att uppnå samverkan mellan tjänster för slutanvändarna inom gemenskapen.
6. Villkoren för tillhandahållande av öppna nät får inte begränsa användningen av och tillgången till allmänna telenät eller allmänt tillgängliga teletjänster förutom av skäl som grundar sig på väsentliga krav eller som kan härledas från utövandet av speciella och exklusiva rättigheter som medlemsstaterna har i enlighet med gemenskapsrätten.
7. Bestämmelserna i detta direktiv förhindrar inte en medlemsstat att vidta berättigade åtgärder grundade på artiklarna 36 och 56 i fördraget, och särskilt med hänsyn till allmän säkerhet, allmän ordning och allmän moral.
8. I enlighet med principen om åtskillnad mellan regleringsverksamhet och operationell verksamhet bör medlemsstaterna i syfte att garantera opartiskhet i beslutsfattandet säkerställa att den eller de nationella regleringsmyndigheterna är oberoende och att regleringsmyndigheten eller regleringsmyndigheterna i varje medlemsstat spelar en nyckelroll vid genomförandet av den rättsliga ram som fastställs i rele-

vant gemenskapslagstiftning. Detta krav på oberoende skall inte påverka medlemsstaternas institutionella självbestämmanderätt och konstitutionella skyldigheter eller principen om neutralitet när det gäller medlemsstaternas egendomsordning i enlighet med artikel 222 i fördraget. De nationella regleringsmyndigheterna bör ha de resurser i fråga om personal, sakkunskap och ekonomiska medel som krävs för att de till fullo skall kunna utföra de uppgifter som de har ålagts.

9. Numrering och mer allmänna principer för adresser och namn spelar en betydande roll. Tillämpning av ett harmoniserat tillvägagångssätt för numrering/adressering och, när det är tillämpligt, även för tilldelning av namn, kommer att bidra till kommunikation för slutanvändarna och samverkan mellan tjänster som täcker hela Europa. Det kan förutom numrering bli lämpligt att tillämpa principerna om objektivitet, genomblickbarhet, icke-diskriminering och proportionalitet vid tilldelningen av namn och adresser. I kommissionens direktiv 96/19/EG av den 13 mars 1996 om ändring av direktiv 90/388/EEG om konkurrens på marknaderna för teletjänster⁽¹⁾ föreskrivs att ett tillräckligt antal nummer skall finnas tillgängliga för alla teletjänster och att nummer skall tilldelas på ett objektivt, genomblickbart, icke-diskriminerande och proportionerligt sätt.
10. För att garantera att förhyrda förbindelser tillhandahålls i hela gemenskapen bör medlemsstaterna säkerställa att användarna överallt på deras territorium från minst en organisation har tillgång till ett visst minsta antal förhyrda förbindelser. De organisationer som har skyldighet att tillhandahålla förhyrda förbindelser bör utses av medlemsstaterna. Medlemsstaterna skall till kommissionen meddela vilka organisationer som omfattas av direktivet, vilka typer av förhyrda förbindelser inom det minsta antalet, som de har skyldighet att tillhandahålla samt inom vilket geografiskt område denna skyldighet gäller. Inom ett givet geografiskt område omfattas alla typer av förhyrda ledningar som tillhandahålls av en anmäld organisation av de allmänna bestämmelserna i detta direktiv.
11. En organisations marknadsställning beror på ett antal faktorer, bland annat organisationens andel av den relevanta produkten eller tjänstemarknaden på den aktuella geografiska marknaden, organisationens omsättning i förhållande till marknadens storlek, dess förmåga att påverka marknadsvillkoren, organisationens kontroll över de medel som ger slutanvändarna tillgång, dess tillgång till ekonomiska resurser samt dess erfarenhet av att tillhandahålla

⁽¹⁾ EGT nr L 74, 22.3.1996, s. 13.

- produkter och tjänster på marknaden. En nationell regleringsmyndighet bör, med beaktande av situationen på den berörda marknaden, fastställa vilka organisationer som har stort inflytande på marknaden.
12. Tjänster inom området förhyrda förbindelser kommer att utvecklas med nya tekniska framsteg och efterfrågan på marknaden, och innebär att användarna får en flexiblere användning av de förhyrda bandbredderna.
13. För att åstadkomma effektivare förbindelser inom gemenskapen är det viktigt att medlemsstaterna uppmuntrar tillhandahållandet av ytterligare, harmoniserade och mer avancerade förhyrda förbindelser, med tanke på efterfrågan på marknaden och utvecklingen på standardiseringsområdet.
14. Tills en effektiv konkurrensutsatt miljö har uppnåtts finns de behov av reglerande övervakning av taxorna för förhyrda förbindelser för att garantera kostnadsorientering och öppenhet, i enlighet med proportionalitetsprincipen. Det är lämpligt att tillåta att det bortses från kraven på kostnadsorientering och öppenhet på särskilda marknader där ingen organisation har en stark marknadsställning eller där effektiv konkurrens garanterar att taxorna för förhyrda förbindelser är rimliga.
15. I gemensamma tekniska föreskrifter som antagits i enlighet med rådets direktiv 91/263/EEG av den 29 april 1991 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om teleterminalutrustning, inbegripet ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse⁽¹⁾ och rådets direktiv 93/97/EEG av den 29 oktober 1993 om tillägg till direktiv 91/263/EEG i fråga om jordstationsutrustning för satellitkommunikation⁽²⁾ beskrivs villkoren för anslutning av terminalutrustning till förhyrda förbindelser.
16. Vissa ändringar bör göras i befintliga åtgärder för tillhandahållandet av öppna nät för att garantera överensstämmelse med den senaste tekniska utvecklingen och med andra reglerande åtgärder som kommer att ingå i det övergripande regelverket för telekommunikationsområdet.
17. Alla de områden som i bilaga I till direktiv 90/387/EEG har identifierats som möjliga områden för tillämpning av villkoren för tillhandahållande av öppna nät har behandlats i analysrapporter som allmänheten fått lämna synpunkter på i enlighet med förfarandet i artikel 4 i det direktivet. Alla de prioriterade åtgärder som anges i bilaga III till direktiv 90/387/EEG har antagits.
18. För att kommissionen skall kunna utöva den övervakningsverksamhet som den ålagts genom fördraget bör ändringar när det gäller den eller de nationella regleringsmyndigheterna och berörda organisationer snabbt meddelas till kommissionen.
19. I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen som dessa principer anges i artikel 3b i fördraget kan målet att anpassa direktiven 90/387/EEG och 92/44/EEG till en konkurrensutsatt miljö inom telekommunikationssektorn inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför bättre genomföras av gemenskapen.
20. Senast den 31 december 1999 bör det göras en översyn av hur direktiven 90/387/EEG och 92/44/EEG fungerar. En sådan översyn bör ta hänsyn till en effektivare konkurrens på telekommunikationsmarknaden.
21. Enligt artiklarna 52 och 59 i fördraget bör regleringsordningen på telekommunikationsområdet vara förenlig med principerna för fri etableringsrätt och frihet att tillhandahålla tjänster och bör ta hänsyn till behovet av att underlätta införandet av nya tjänster samt av en bred tillämpning av tekniska förbättringar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Ändring av direktiv 90/387/EEG**

Direktiv 90/387/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 skall ersättas med följande:

"2. Syftet med de villkor som föreskrivs i punkt 1 är att underlätta tillhandahållandet av allmänna telenät och/eller allmänt tillgängliga teletjänster inom och mellan medlemsstater, särskilt tillhandahållandet av tjänster genom bolag, företag eller fysiska personer som är etablerade i en annan medlemsstat än den där det bolag eller företag eller den fysiska person finns som tjänsterna är avsedda för."

b) Följande skall läggas till:

"3. Villkoren för tillhandahållande av öppna nät syftar till att

— garantera tillgången till ett minsta antal tjänster,

⁽¹⁾ EGT nr L 128, 23.5.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/68/EEG (EGT nr L 220, 30.8.1993, s. 1).

⁽²⁾ EGT nr L 290, 24.11.1993, s. 1.

- säkerställa tillgång till och sammankoppling med allmänna telenät och allmänt tillgängliga teletjänster,
- uppmuntra att användarna får tillgång till harmoniserade teletjänster, särskilt genom att identifiera och på frivillig väg främja harmoniserade tekniska gränssnitt för öppen och effektiv tillgång och samtrafik, samt tillhörande standarder och/eller specifikationer, och
- garantera att samhällsomfattande tjänster tillhandahålls på telekommunikationsområdet med beaktande av den framtida utvecklingen,

i hela gemenskapen.”

2. Artikel 2 skall ersättas med följande:

”Artikel 2

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *användare*: enskilda personer, inbegripet konsumenter, eller organisationer som använder eller efterfrågar allmänt tillgängliga teletjänster.
2. *telenät*: utrustning för överföring och, när detta är tillämpligt, kopplingsutrustning och annan utrustning medger överföring av signaler mellan bestämda anslutningspunkter med tråd, radio, optiska eller med andra elektromagnetiska överföringssätt.

allmänt telenät: ett telenät som används helt eller delvis för att tillhandahålla allmänt tillgängliga teletjänster.
3. *teletjänster*: tjänster vars tillhandahållande helt eller delvis består av sändning och dirigerings av signaler i ett telenät med undantag för radio- och TV-tjänster.
4. *samhällsomfattande tjänster*: ett fastställt minsta antal tjänster av bestämd kvalitet som tillhandahålls alla användare överallt och, med hänsyn till särskilda nationella förhållanden, till ett överkomligt pris.
5. *nätanslutningspunkt*: den fysiska anslutningspunkt där en användare ges tillgång till ett allmänt telenät. Placeringen av nätanslutningspunkter fastställs av den nationella regleringsmyndigheten och avgränsar det allmänna telenätet i regleringsyfte.
6. *väsentliga krav*: de icke-ekonomiska skäl av allmänt intresse som kan få en medlemsstat att ställa villkor för upprättandet och/eller driften av

telenät eller tillhandahållandet av teletjänster. Dessa skäl är säkerhet vid nätets drift, upprätthållande av nätets integritet och i berättigade fall samverkan mellan tjänster, dataskydd, skydd av miljö och mål för stads- och regionplanering samt ett effektivt utnyttjande av frekvensområdet och undvikande av skadliga störningar mellan radiobaserade telekommunikationssystem och andra rymd- eller markbaserade, tekniska system. Dataskydd kan innefatta skydd av personuppgifter, sekretess för information som överförs eller lagras samt skydd av privatlivet.

7. *samtrafik*: fysisk och logisk sammankoppling av telenät som används av samma eller av en annan organisation för att användarna inom en organisation skall kunna kommunicera med användarna inom samma eller en annan organisation eller få tillgång till tjänster som tillhandahålls av en annan organisation.

8. *villkor för tillhandahållande av öppna nät*: villkor som är harmoniserade i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv och som styr en öppen och effektiv tillgång till allmänna telenät och, i tillämpliga fall, allmänt tillgängliga teletjänster samt effektiv användning av dessa nät och tjänster.

Utan att det påverkar deras tillämpning från fall till fall kan villkoren för tillhandahållande av öppna nät omfatta harmoniserade villkor med avseende på

- tekniska *gränssnitt*, inbegripet definition och införing av nätanslutningspunkter, där så behövs,
- användningsförhållanden,
- taxepprinciper,
- tillgång till frekvenser och nummer/adresser/namn, där så krävs i enlighet med referensramen i bilagan*.

9. *tekniska specifikationer, standarder och terminalutrustning*: skall ges samma innebörd som i artikel 1 i direktiv 91/263/EEG(*).

(*) EGT nr L 128, 23.5.1991, s. 1.”

3. Artikel 3 skall ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 2 och 3 skall ersättas med följande:

”2. Villkor för tillhandahållande av öppna nät får inte begränsa tillgången till allmänna telenät eller allmänt tillgängliga teletjänster, förutom av skäl som är grundade på väsentliga krav enligt gemenskapsrätten.

Dessutom skall de villkor som tillämpas allmänt på anslutningen av terminalutrustning till nätet gälla.

3. Villkor för tillhandahållande av öppna nät får inte medge ytterligare restriktioner för användningen av de allmänna telenäten eller de allmänt tillgängliga teletjänsterna, bortsett från restriktioner som är förenliga med gemenskapsrätten."

b) Punkt 4 skall utgå.

c) Punkt 5 skall ersättas med följande:

"5. Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda direktiv som avser tillhandahållande av öppna nät och i den utsträckning som tillämpningen av de väsentliga krav som anges i punkt 2 kan ge en medlemsstat anledning att begränsa tillgången till allmänna telenät eller tjänster, skall reglerna för enhetlig tillämpning av de väsentliga kraven, i synnerhet de som rör samverkan mellan tjänster och skydd av data, där så är tillämpligt fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 10."

4. Artikel 4 skall utgå.

5. Artikel 5 skall ersättas med följande:

"Artikel 5

1. Hänvisning till standarder och/eller specifikationer upprättade som grundval för harmoniserade tekniska gränssnitt och/eller tjänster för tillhandahållande av öppna nät skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* som lämpliga att uppfylla kravet på öppen och effektiv tillgång, samtrafik och driftskompatibilitet, för att uppmuntra tillhandahållandet av harmoniserade teletjänster för användare inom hela gemenskapen.

Vid behov får kommissionen, i samråd med den kommitté som avses i artikel 9, kräva att standarder fastställs av de europeiska standardiseringsorganen.

2. Medlemsstaterna skall uppmuntra användningen av standarder och/eller specifikationer som anges i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, i enlighet med punkt 1, för tillhandahållande av tekniska gränssnitt och/eller nätfunktioner.

Så länge sådana standarder och/eller specifikationer inte har antagits skall medlemsstaterna uppmuntra

— standarder och/eller specifikationer som har antagits av europeiska standardiseringsorgan, t.ex. det europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (ETSI) och de europeiska kommittéerna för respektive standardisering inom alla områden utom elområdet och standardisering inom elområdet (CEN/Cenelec),

eller, om sådana standarder och/eller specifikationer saknas,

— internationella standarder eller rekommendationer som har antagits av Internationella teleuni-

onen (ITU), Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) eller Internationella elektroniska kommissionen (IEC),

eller, om sådana standarder och/eller specifikationer saknas,

— nationella standarder och/eller specifikationer.

3. Om införandet av de standarder och/eller specifikationer som avses i punkt 1 visar sig otillräckliga för att garantera samverkan mellan gränsöverskridande tjänster i en eller flera medlemsstater kan tillämpningen av dessa standarder och/eller specifikationer göras obligatorisk enligt förfarandet i artikel 10, i den utsträckning som är absolut nödvändig för att garantera sådan samtrafik och för att öka användarnas valfrihet, om inte annat följer av artiklarna 85 och 86 i fördraget.

Innan införandet av dessa standarder och/eller specifikationer görs obligatoriskt i enlighet med första stycket skall kommissionen genom ett meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* infordra synpunkter från alla berörda parter.

4. Om en medlemsstat eller kommissionen anser att de harmoniserade standarder och/eller specifikationer som avses i punkt 1 inte överensstämmer med målet om öppen och effektiv tillgång, samtrafik och samverkan, särskilt de grundläggande principer och de väsentliga krav som avses i artikel 3, skall det fattas ett beslut om det är nödvändigt eller inte att dra tillbaka hänvisningar till dessa standarder och/eller specifikationer från *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* enligt förfarandet i artikel 10.

5. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om beslutet och lämna upplysning om tillbaka-dragandet av dessa standarder och/eller specifikationer i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*."

6. Följande artikel skall införas:

"Artikel 5a

1. Om de uppgifter som enligt gemenskapslagstiftningen åligger den nationella regleringsmyndigheten utförs av mer än ett organ, skall medlemsstaterna se till att de uppgifter som utförs av varje organ offentliggörs.

2. För att säkerställa den nationella regleringsmyndighetens oberoende skall följande uppfyllas:

— Den nationella regleringsmyndigheten skall vara juridiskt åtskild från och verksamhetsmässigt oberoende av alla organisationer som tillhandahåller telenät, teleutrustning eller teletjänster.

— Medlemsstater som behåller äganderätten eller kontrollen i väsentlig utsträckning över organisa-

tioner som tillhandahåller telenät och/eller tele-tjänster skall säkerställa att en effektiv, struktu-rell åtskillnad görs mellan regleringsverksam-heten och sådan verksamhet som har samband med ägande eller kontroll.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att det på nationell nivå finns lämpliga möjligheter för en part som påverkas av ett beslut som har fattats av den nationella regleringsmyndigheten, att överklaga hos ett av parterna oberoende organ.

4. Medlemsstaterna får vidta åtgärder för att säkerställa att nationella regleringsmyndigheter, från organisationer som tillhandahåller telenät och/eller teletjänster, kan få all information som är nödvändig för att kunna tillämpa gemenskapslagstiftningen."

7. Artiklarna 6 och 7 skall utgå.

8. Artikel 8 skall ersättas med följande:

"Artikel 8

Kommissionen skall undersöka hur detta direktiv fungerar och rapportera detta till Europaparlamentet och rådet. Detta skall ske första gången senast den 31 december 1999. Rapporten skall grunda sig bland annat på den information som lämnas av medlemsstaterna till kommissionen och till den kommitté som avses i artiklarna 9 och 10. Om det är nödvändigt, kan ytterligare åtgärder föreslås i rap-porten för att anpassa detta direktiv med hänsyn tagande till en utveckling mot en fullständigt kon-kurrensutsatt miljö."

9. I artikel 9.1 andra stycket skall "teleorganisatio-nerna" ersättas med "de organisationer som tillhan-dahåller allmänna telenät och/eller allmänt tillgäng-liga teletjänster".

10. Bilagorna 1 och 3 skall utgå.

11. Bilaga 2 skall ersättas med bilaga I till detta direk-tiv.

Artikel 2

Ändring av direktiv 92/44/EEG

Direktiv 92/44/EEG ändras på följande sätt:

1. I hela texten skall "teleorganisationer" ersättas med "organisationer som har anmälts i enlighet med artikel 11.1a".

2. I artikel 1 skall följande stycken läggas till:

"Medlemsstaterna skall säkerställa att det överallt på deras territorium finns minst en organisation som omfattas av föreskrifterna i detta direktiv.

Medlemsstaterna skall säkerställa att skyldigheter enligt detta inte åläggs organisationer som inte har en stark ställning på ifrågavarande marknad för förhyrda förbindelser, om det inte finns organisatio-ner med en stark ställning på marknaden för för-hyrda förbindelser i en given medlemsstat."

3. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

Definitioner

1. De definitioner som ges i direktiv 90/387/EEG skall tillämpas där det är relevant på detta direktiv.

I detta direktiv används dessutom följande beteck-ningar med de betydelser som här anges:

— *förhyrda förbindelser*: de telesystem som medger en öppen och tydlig överföringskapacitet mellan nätanslutningspunkter och som inte innefattar uppkoppling på begäran (uppkopplingsfunctio-ner som användaren kan kontrollera som en del av den förhyrda förbindelsen).

— *kommitté för tillhandahållande av öppna nät*: den kommitté som avses i artiklarna 9 och 10 i direktiv 90/387/EEG.

— *nationell regleringsmyndighet*: det organ som avses i artikel 5a i direktiv 90/387/EEG.

3. Enligt detta direktiv skall en organisation anses ha en stark ställning på marknaden när den i en medlemsstat har en marknadsandel på 25 % eller mer av den relevanta marknaden för förhyrda förbindelser. Den relevanta marknaden för förhyrda förbindelser skall fastställas på basis av den eller de typer av förhyrda förbindelser som erbjuds i ett bestämt geografiskt område. Det geografiska områ-det kan täcka en medlemsstats hela territorium eller en del av det.

Nationella regleringsmyndigheter kan besluta att en organisation med en marknadsandel på mindre än 25 % av den relevanta marknaden för förhyrda förbindelser har en stark ställning på marknaden. De kan också besluta att en organisation med en mark-nadsandel på 25 % eller mer av den relevanta mark-naden för förhyrda förbindelser inte har en stark ställning på marknaden.

I båda fallen skall beslutet ta hänsyn till organisatio-nens möjlighet att påverka förhållanden på markna-den för förhyrda förbindelser, dess omsättning i förhållande till marknadens storlek, dess tillgång till finansiella medel och dess erfarenhet av att tillhan-dahålla produkter och tjänster på denna marknad."

4. Artikel 3 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 skall andra meningen ersättas med följande:

”Ändringar i det befintliga utbudet och information om nya erbjudanden skall offentliggöras så snart som möjligt. Den nationella regleringsmyndigheten får fastställa en lämplig tidsfrist för offentliggörandet.”

- b) Punkt 3 skall utgå.

5. I artikel 4 andra strecksatsen skall första stycket ersättas med följande:

- ”den normale leveranstiden, som är den tid inom vilken 95 % av alla förhyrda förbindelser av samma typ kan disponeras av kunderna, räknat från den dag då användaren har lämnat en bindande begäran om en förhyrd förbindelse.”

6. Artikel 6 skall ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. När tillgången till och användningen av förhyrda förbindelser är begränsad i enlighet med gemenskapslagstiftningen skall medlemsstaterna säkerställa att dessa begränsningar föreskrivs av de nationella regleringsmyndigheterna genom reglerande åtgärder.

Inga tekniska restriktioner får införas eller upprätthållas för samtrafiken mellan förhyrda förbindelser eller mellan förhyrda förbindelser och allmänna telenät.”

- b) Punkt 3 a andra stycket skall ersättas med följande:

”En nödsituation innebär i detta fall ett fall av force majeure, som extrema väderförhållanden, jordbävningar, översvämningar, åsknedslag eller brand.”

- c) Punkt 4 första stycket och fotnot 1 skall ersättas med följande:

”Villkoren för tillgång till terminalutrustning skall betraktas som uppfyllda om terminalutrustningen uppfyller villkoren för godkännande för anslutning till en nätanslutningspunkt av den aktuella typen av förhyrd förbindelse i enlighet med direktiv 91/263/EEG(*) eller 93/97/EEG(**).

(*) EGT nr L 128, 23.5.1991, s. 1.

(**) EGT nr L 290, 24.11.1993, s. 1.”

7. Artikel 7 skall ändras på följande sätt:

- a) Följande punkt skall införas:

”2a. Medlemsstaterna skall uppmuntra tillhandahållandet av de ytterligare typer av förhyrda förbindelser som definieras i bilaga III, med hänsyn till efterfrågan på marknaden och utvecklingen på standardiseringsområdet.”

- b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. De ändringar som behövs för att anpassa bilagorna II och III till ny teknisk utveckling och till förändringar i efterfrågan på marknaden, inklusive ett eventuellt borttagande av vissa typer av förhyrda förbindelser från bilagorna, skall beslutas av kommissionen enligt det förfarande som anges i artikel 10 i direktiv 90/387/EEG med beaktande av utvecklingen av de nationella näten.”

8. Artikel 8.2 skall ersättas med följande:

”2. Den nationella regleringsmyndigheten skall säkerställa att de organisationer som anmälts i enlighet med artikel 11.1a följer principen om icke-diskriminering när de tillhandahåller förhyrda förbindelser. Dessa organisationer skall tillämpa samma villkor under motsvarande förhållanden på organisationer som tillhandahåller samma tjänster och skall tillhandahålla förhyrda förbindelser till andra på samma villkor och med samma kvalitet som de eller deras dotterbolag eller partners tillhandahåller för sina egna tjänster.”

9. Artikel 9 skall utgå.

10. Artikel 10 skall ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 a skall ersättas med följande:

”a) Taxor för förhyrda förbindelser skall vara oberoende av vilka tillämpningar som användarna väljer, utan att det påverkar tillämpningen av principen om icke-diskriminering enligt artikel 8.2.”

- b) Punkt 2.b iii skall ersättas med följande:

”iii) När varken direkta eller indirekta åtgärder för fördelning av kostnaderna står att finna skall kostnadskategorin fördelas efter en allmän fördelningsfaktor, som beräknats på grundval av förhållandet mellan alla de utgifter som direkt härrör från eller kan tillskrivas å ena sidan förhyrda förbindelser och å andra sidan andra tjänster.”

- c) Följande punkt skall läggas till:

”4. Den nationella regleringsmyndigheten skall inte tillämpa kraven i punkt 1 om organisationen inte har en stark ställning på marknaden när det gäller ett bestämt utbud av förhyrda förbindelser inom ett visst geografiskt område.

Den nationella regleringsmyndigheten kan besluta att inte tillämpa bestämmelserna i punkt 1 i ett bestämt geografiskt område när myndigheten är övertygad om att det råder en faktisk konkurrens på den relevanta marknaden för förhyrda förbindelser, vilket yttrar sig i taxor som redan rättar sig efter dessa krav.”

11. Artikel 11 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla den eller de nationella regleringsmyndigheter som skall ansvara för att de uppgifter som fastställs i detta direktiv utförs.

De skall genast till kommissionen anmäla eventuella ändringar beträffande deras nationella regleringsmyndigheter."

b) Följande punkt skall läggas till:

"1a. Den nationella regleringsmyndigheten skall till kommissionen anmäla namnen på de organisationer som tillhandahåller förhyrda förbindelser enligt kraven i detta direktiv. Där detta är tillämpligt skall denna anmälan även ange vilka typer av förhyrda förbindelser varje organisation är skyldig att tillhandahålla i varje geografiskt område, i syfte att uppfylla kraven i artikel 1, samt eventuella fall i vilka artikel 10.1 i enlighet med artikel 10.4 inte skall gälla."

c) Punkt 2 andra stycket skall ersättas med följande:

"Den nationella regleringsmyndigheten skall hålla tillgängligt och på begäran till kommissionen överlämna uppgifter om fall då tillgång till eller användning av förhyrda förbindelser har begränsats, samt detaljerade uppgifter om vidtagna åtgärder och motiven för dessa."

12. Artikel 14 skall ersättas med följande:

*"Artikel 14***Rapport**

Kommissionen skall undersöka hur detta direktiv fungerar och rapportera detta till Europaparlamentet och rådet; detta skall ske för första gången senast den 31 december 1999. Rapporten skall baseras bl.a. på den information som lämnas av medlemsstaterna till kommissionen och till kommittén för tillhandahållande av öppna nät. Rapporten skall innehålla en bedömning av huruvida det är nödvändigt att förlänga detta direktiv, med beaktande av utvecklingen mot en helt konkurrensutsatt omgivning. Om det är nödvändigt kan ytterligare åtgärder föreslås i rapporten för att anpassa detta direktiv."

13. Bilaga I skall ändras på följande sätt:

a) Fotnot 1 skall ersättas med följande:

"⁽¹⁾ EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 94/10/EG (EGT nr L 100, 19.4.1994, s. 30)."

b) I avsnitt D skall punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 utgå.

c) Avsnitt E skall ersättas med följande:

"E. Anslutningsvillkor för terminalutrustning

Informationen om anslutningsvillkor innefattar en fullständig översikt över de krav som skall uppfyllas av terminalutrustning som skall anslutas till tillämplig förhyrd förbindelse enligt direktiv 91/263/EEG eller 93/97/EEG."

14. Bilaga II till det här direktivet skall läggas till som bilaga III.

*Artikel 3***Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 1997. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 4***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 5***Mottagare**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

"BILAGA

Referensram för tillämpningen av villkor för tillhandahållande av öppna nät

Tillämpningen av villkoren för tillhandahållande av öppna nät enligt definitionen i artikel 2.8 skall stämma överens med följande referensram, med hänsyn till relevanta bestämmelser i fördraget:

1. *Harmoniserade tekniska gränssnitt och/eller nätfunktioner*

Vid upprättandet av villkor för tillhandahållande av öppna nät skall följande beaktas för fastställande av specifikationerna för tekniska *gränssnitt* och nätfunktioner:

- För befintliga tjänster och nät skall befintliga specifikationer för *gränssnitt* gälla.
- För helt nya tjänster eller förbättring av befintliga tjänster skall befintliga specifikationer för *gränssnitt* också gälla i den utsträckning detta är genomförbart. När befintliga *gränssnitt* inte är lämpliga måste förbättrade och/eller nya specifikationer för *gränssnitt* fastställas.
- För nät som skall tas i drift, men för vilka standardiseringsprogrammet redan har börjat, skall hänsyn tas till de krav på tillhandahållande av öppna nät som omfattas av bestämmelserna i artikel 3 när specifikationerna för nya *gränssnitt* och nätfunktioner utvecklas.

Förslag som avser tillhandahållande av öppna nät måste, när så är möjligt, vara i linje med det pågående arbetet inom de europeiska standardiseringsorganen, särskilt ETSI och måste också ta hänsyn till arbetet inom internationella standardiseringsorganisationer, såsom ITU-T.

2. *Harmoniserade villkor för leverans och användning*

Villkoren för leverans och användning skall identifiera villkoren för tillgång till och tillhandahållande av tjänster i den utsträckning detta behövs.

a) Leveransvillkoren är de villkor under vilka en tjänst erbjuds till användare. De kan omfatta

- normal leveranstid,
- normal reparationstid,
- servicekvalitet, särskilt tillgänglighet och överföringskvalitet,
- underhåll och nätdrift.

b) Användningsvillkoren är sådana villkor som gäller användarna, såsom

- villkor för nåttillgång,
- villkor för gemensam användning,
- villkor för skydd av personuppgifter och kommunikationssekretess, om så erfordras.

3. *Harmoniserade taxepprinciper*

Taxepprinciperna måste överensstämma med de principer som fastställs i artikel 3.1.

Dessa principer innebär framför allt följande:

- Taxor måste baseras på objektiva kriterier och, tills konkurrensen blir så effektiv att den håller ner priserna för användarna, i princip vara kostnadsorienterade, på det villkoret att fastställandet av den faktiska taxenivån fortsätter att vara föremål för nationell lagstiftning och inte lyder under villkoren för tillhandahållande av öppna nät. Om en organisation inte längre har en stark ställning på den relevanta marknaden kan kravet på kostnadsorientering åsidosättas av den behöriga nationella regleringsmyndigheten. Ett av målen bör vara utformning av effektiva taxepprinciper inom hela gemenskapen, samtidigt som ett allmänt utbud av tjänster garanteras för alla.
- Taxorna måste ge möjlighet till insyn och offentliggöras på lämpligt sätt.
- För att ge användare möjlighet att välja mellan de individuella tjänsterna och i den utsträckning tekniken så medger, måste taxor vara tillräckligt specificerade i enlighet med konkurrensreglerna i fördraget. I synnerhet skall tilläggsfunktioner som införs för att tillhandahålla speciella extra tjänster i allmänhet debiteras oberoende av övriga inkluderade funktioner och överföringen som sådan.

- Taxorna får ej vara diskriminerande och skall garantera likformig behandling utom när det gäller begränsningar som är förenliga med gemenskapslagstiftningen.

Varje debitering för tillgång till nätresurser eller nättjänster måste överensstämma med ovan angivna principer och med konkurrensreglerna i fördraget och måste också ta hänsyn till principen om en rättvis fördelning av de totala kostnaderna för de använda resurserna och behovet av en rimlig avkastning och, när så är lämpligt, finansieringen av samhällsomfattande tjänster i enlighet med direktivet om samtrafik⁽¹⁾.

Det kan fastställas olika taxor, i synnerhet för att hänsyn ska kunna tas till överskottstrafiken under högtrafikperioder och bristen på trafik under lågtrafikperioder, förutsatt att taxedifferenserna kan rättfärdigas kommersiellt och inte strider mot ovannämnda principer.

4. *Harmoniserat tillvägagångssätt vad gäller numrering, adressering och tilldelning av namn*

Nummer/adresser och i vissa fall namn gör det möjligt att välja destination eller destinationer, eller att välja tjänst, tjänsteleverantör eller nätoperatör.

Det är därför nödvändigt att ett harmoniserat tillvägagångssätt följs när det gäller numrering och adressering och, när det är tillämpligt, tilldelning av namn, för att garantera samtrafikförmåga för användare och samverkan mellan tjänster över hela Europa. Dessutom bör tilldelningen av nummer/adress/namn vara rättvis och uppfylla kraven på likvärdig tillgång.

För att åstadkomma detta är det nödvändigt att

- säkerställa att det enligt harmoniserade principer finns tillgång till lämpliga serier av nummer och adresser, prefix och kortnummer samt när det är tillämpligt namnserier, för alla allmänna teletjänster,

säkerställa en samordning mellan nationella ståndpunkter i internationella organisationer och forum där beslut fattas om numrering, adressering och tilldelning av namn med hänsyn till eventuell framtida utveckling inom detta område på europeisk nivå,

- säkerställa att de relevanta nationella planerna för numrering, adressering och tilldelning av namn står under övervakning av den nationella regleringsmyndigheten, för att garantera att dessa är oberoende av organisationer som tillhandahåller allmänna telenät eller allmänt tillgängliga teletjänster,
- säkerställa att förfarandet vid tilldelning av individuella nummer/adresser/namn, prefix och kortnummer och/eller adress/nummerserier är öppet, och rättvist och sker inom utsatt tid, att tilldelningen sker på ett objektivt, öppet och icke-diskriminerande sätt som tar hänsyn till proportionalitetsprincipen,
- ge nationella regleringsmyndigheter möjligheten att fastställa villkor för hur vissa prefix eller kortnummer skall användas i nummer/adressplanering, särskilt där dessa används för tjänster i allmänhetens intresse (t.ex. katalogtjänster och nödsituationstjänster) eller för att garantera likvärdig tillgång.

5. *Tillgång till frekvenser*

Medlemsstat måste säkerställa att frekvenser tillhandahålls för teletjänster i enlighet med gemenskapsrätten. Tillgång till frekvenser som beviljas genom licenser eller annan typ av tillståndsgivning skall ske enligt rådets resolution av den 19 november 1992 om tillämpningen i gemenskapen av Europeiska radiokommunikationskommitténs beslut⁽²⁾.

⁽¹⁾ Gemensam ståndpunkt (EG) nr 34/96 antagen av rådet den 18 juni 1996 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät (ONP) (EGT nr C 220, 29.7.1996, s. 13).

⁽²⁾ EGT nr C 318, 4.12.1992, s. 1."

BILAGA II

"BILAGA III

DEFINITION AV FÖRHYDRA FÖRBINDELSER VARS TILLHANDAHÅLLANDE SKALL FRÄMJAS I
ENLIGHET MED ARTIKEL 7.2A

Typ av förhyrd förbindelse	Tekniska specifikationer	
	Gränssnittsspecifikationer	Anslutningsegenskaper och prestandaspecifikationer
34 368 kbit/s digital, strukturerad	ETS 300 686 ⁽¹⁾	ETS 300 687 ⁽¹⁾
34 368 kbit/s digital, ostrukturerad	ETS 300 686 ⁽¹⁾	ETS 300 687 ⁽¹⁾
139 264 kbit/s digital, strukturerad	ETS 300 686 ⁽¹⁾	ETS 300 688 ⁽¹⁾
139 264 kbit/s digital, ostrukturerad	ETS 300 686 ⁽¹⁾	ETS 300 688 ⁽¹⁾
155 Mbit/s digital (STM-1) ⁽²⁾	Baserad på ITU-T G.708	Baserad ITU-T G.708

⁽¹⁾ Dessa standarder håller fortfarande på att utvecklas inom ETSI.

⁽²⁾ ETSI har fått i uppdrag att utföra ytterligare arbete med standarder för SDH VC-baserad förhyrd digital bandbredd."

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 10 januari 1996 överlämnade kommissionen ett förslag till ändring av rådets ramedirektiv 90/387/EEG om att tillhandahålla öppna nät (ONP) och rådets direktiv 92/44/EEG om förhyrda förbindelser för anpassning till en konkurrensutsatt miljö på telekommunikationsområdet i samband med en total liberalisering av området från och med den 1 januari 1998.

Förslaget grundas på artikel 100a i EG-fördraget.

2. Europaparlamentet avgav sitt yttrande från den första behandlingen den 22 maj 1996.

Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 25 april 1996.

Med beaktande av dessa yttranden överlämnade kommissionen ett ändrat förslag den 31 juli 1996.

3. Rådet antog den gemensamma ståndpunkten enligt artikel 189b i fördraget den 12 september 1996.

II. MÅL

Detta förslag utgör en viktig del av det paket för att reformera lagstiftningen vilket behövs för att möjliggöra en fullständig liberalisering av teletjänster och infrastruktur från och med 1 januari 1998. Det ändrar två av de viktigaste gällande direktiven i fråga om tillhandahållandet av öppna nät (ONP) så att de anpassas till den nya konkurrensutsatta miljön.

Den viktigaste ändringen i ramedirektivet om tillhandahållandet av öppna nät rör de bestämmelser som syftar till att garantera de nationella regleringsmyndigheternas (NRA) oberoende och effektiv strukturell åtskillnad mellan regleringsfunktionen och sådan verksamhet som har samband med ägande eller kontroll. Dessutom har tyngdpunkten nu lagts på att uppnå harmoniserade villkor för tillgång till och användning av allmänna telenät genom iakttagande av frivilliga standarder.

Direktivet om förhyrda förbindelser (92/44/EEG) har ändrats väsentligt för att garantera att alla användare har tillgång till förhyrda förbindelser *från åtminstone en operatör* i varje medlemsstat enligt harmoniserade villkor för tillgång och användning. Skyldigheten att erbjuda förhyrda förbindelser kommer emellertid endast att åläggas operatörer som har en stark ställning på marknaden, förutsatt att det finns sådana operatörer på den relevanta marknaden för förhyrda förbindelser.

Dessutom har kravet i direktiv 92/44/EEG om att taxorna skall följa principen om kostnadsorientering lättats upp, där det finns en betydande konkurrens om tillhandahållandet av förhyrda förbindelser på den relevanta marknaden för förhyrda förbindelser.

III. DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

(Hänvisningarna till stycken i ingressen och artiklar är de som används i den gemensamma ståndpunkten, om inte något annat anges.)

1. Allmänna kommentarer

Rådets gemensamma ståndpunkt följer i stort sett målen i kommissionens förslag, med ändringar där det är nödvändigt för att den skall överensstämma med den gemensamma

ståndpunkten om direktivet om samtrafik⁽¹⁾, speciellt i fråga om definitionerna i artikel 2.

När det gäller de ändringar som har antagits av Europaparlamentet, har rådet i de flesta fall följt kommissionens ändrade förslag.

Där rådet har ändrat i kommissionens förslag eller där det inte har följt de ändringar som föreslagits av Europaparlamentet, beror detta på att rådet är angeläget att

- garantera överensstämmelse med annan relevant gemenskapslagstiftning, i synnerhet den gemensamma ståndpunkt om direktivet om samtrafik som antogs den 18 juni 1996,
- klargöra vissa bestämmelsers tillämpningsområde (t.ex. artikel 1.2 i det ändrade direktiv 92/44/EG).

2. Särskilda kommentarer

- i) Rådet har i sin gemensamma ståndpunkt infört Europaparlamentets ändringsförslag nr 2, 4 (första delen) och 17 samt hela ändringsförslag nr 9 utom de tre sista orden. De ord som inte har godtagits ("helt oberoende") omfattas redan av den första delen av punkt 7 i ingressen.

Dessutom godkände rådet principen i Europaparlamentets ändringsförslag nr 13 genom att lägga till en ny punkt 3 i artikel 2 i det ändrade direktiv 92/44/EEG, där en "stark ställning på marknaden" för ett företag definieras enligt den gemensamma ståndpunkten om direktivet om samtrafik.

- ii) Rådet kunde emellertid inte ansluta sig till kommissionens godkännande av Europaparlamentets två följande ändringsförslag:

Ändringsförslag nr 10 (artikel 8 i direktiv 90/387/EEG) och *ändringsförslag nr 14* (artikel 14 i direktiv 92/44/EEG)

Rådet ansåg att den formulering som föreslogs av Europaparlamentet var onödig, eftersom det i den gemensamma ståndpunkten redan föreskrivs att kommissionens rapport om hur de två direktiven fungerar skall beakta utvecklingen mot en konkurrensutsatt miljö (dvs. utvecklingen på marknaden).

När det gäller den andra delen av ändringsförslag nr 10 ansåg rådet dessutom att rapporten om hur ramdirektivet om tillhandahållandet av öppna nät fungerar inte är rätt plats att undersöka möjligheterna av att inrätta en europeisk tillsynsmyndighet.

- iii) Det bör också noteras att rådet i den gemensamma ståndpunkten har infört ett antal nya bestämmelser eller ändringar till kommissionens förslag.

Sammanfattning av huvudpunkterna:

Punkter i ingressen

Punkt 4: I överensstämmelse med bestämmelserna i den gemensamma ståndpunkten i fråga om direktivet om samtrafik lades det till en hänvisning till delning av nettokostnaderna för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster.

⁽¹⁾ Gemensam ståndpunkt nr 34/96 antagen av rådet den 18 juni 1996 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna för tillhandahållande av öppna nät (ONP) (EGT nr C 220, 29.7.1996, s. 13).

Punkt 7: Denna nya punkt hade redan förts in i den gemensamma ståndpunkten i fråga om direktivet om samtrafik. Detta ändringsdirektiv påverkar inte bestämmelserna i fördragets artiklar 36 och 56 vilka berör allmän säkerhet, allmän ordning och allmän moral.

Punkt 8: Rådet fann det nödvändigt att klargöra att kravet på att de nationella regleringsmyndigheterna skall vara oberoende enligt artikel 5a i direktiv 90/387/EEG inte påverkar medlemsstaternas institutionella oberoende och konstitutionella förpliktelser eller bestämmelserna i artikel 222 i fördraget.

Dessutom har punkterna 9, 11 och 14 ändrats och en ny punkt 6 lagts till i enlighet med förändringar i motsvarande artiklar. Punkterna 6 och 21 i kommissionens förslag ströks, eftersom de inte längre var relevanta för den gemensamma ståndpunkten.

Direktiv 90/387/EEG

Artikel 1.3: Strecksatsen som handlar om att garantera att samhällsomfattande tjänster tillhandahålls ändrades så att den innehåller en hänvisning till utvecklingen av samhällsomfattande tjänster.

Artikel 2: När det behövs har definitionerna ändrats för att överensstämma med den gemensamma ståndpunkten i fråga om direktivet om samtrafik.

Artikel 3.2: Stycke 2 i ramdirektivet om tillhandahållandet av öppna nät ändrades i enlighet med ändringarna av definitionen av "väsentliga krav" enligt direktivet om samtrafik.

Artikel 5.2: Hänvisningen till standarder och specifikationer som har utvecklats av internationella organ och som i stor utsträckning är godkända inom sektorn har strukits i överensstämmelse med direktivet om samtrafik.

Artikel 5.4 och 5.5: Kommittéförfarandet enligt punkt 4 ändrades från en rådgivande kommitté enligt artikel 9 i ramdirektivet om tillhandahållandet av öppna nät till en tillsynskommitté av typ IIIa enligt artikel 10. Punkt 5 har ändrats i enlighet med detta.

Direktiv 92/44/EEG

Artikel 1: Utkastet ändrades för att klargöra att när skyldigheter enligt detta direktiv inte åläggs organisationer utan stark ställning på marknaden, gäller detta organisationer på den *relevante marknaden för förhyrda förbindelser*. Dessutom anges i texten att där det inte finns några organisationer med stark ställning på en given marknad för förhyrda förbindelser skall bestämmelserna i stycke 1 tillämpas.

Artikel 2.3: Denna punkt innehåller en definition av organisationer med "stark ställning på marknaden" i överensstämmelse med direktivet om samtrafik.

Artikel 2.5: Definitionen av "nätanslutningspunkt" ändrades för att klargöra att den tekniska placeringen av denna punkt skall bestämmas av den nationella regleringsmyndigheten.

Artikel 6.1: Denna punkt som behandlar frågan om "speciella och exklusiva rättigheter" formulerades om för att överensstämma med artikel 3.3 i det ändrade direktiv 90/387/EEG. (En ny punkt 6 infördes i ingressen i samma syfte.)

Artikel 6.3 a: Den text i direktiv 92/44/EEG som handlar om "väsentliga krav" har ändrats i enlighet med den gemensamma ståndpunkten i fråga om direktivet om samtrafik.

Artikel 8.4: Denna punkt, som handlar om tillhandahållande av information, ansågs onödig i detta sammanhang och den allmänna skyldigheten att tillhandahålla information uppnåddes genom en mer allmän bestämmelse i artikel 5a.4 i det ändrade direktiv 90/387/EEG.

Artikel 10.1 a: Det ansågs lämpligt att klargöra att denna bestämmelse inte påverkar principen om icke-diskriminering enligt artikel 8.2

Artikel 10.4: Denna artikel lades till för att klargöra att principerna för kostnadsorientering enligt artikel 10.1 inte behöver tillämpas där det finns tillräcklig faktisk konkurrens på den relevanta marknaden för förhyrda förbindelser. (Motsvarande ändringar gjordes i den första strecksatsen i bilaga I.3 och i punkt 14 i ingressen.)

Bilaga I.3: En hänvisning till finansieringen av samhällsomfattande tjänster i enlighet med den gemensamma ståndpunkten i fråga om direktivet om samtrafik lades till det stycke som handlar om avgifter för tillgång till nätresurser eller nättjänster.

Bilaga I.4: Innehållet i de två första styckena har koncentrerats och förts över till punkt 9 i ingressen. Hänvisningar till prefix och kortnummer är införda och en hänvisning till proportionalitetsprincipen har lagts till i den fjärde strecksatsen. (Punkt 9 i ingressen ändrades också i detta avseende.)

Bilaga I.5: Denna punkt om tillgång till frekvenser lades till för att bilagan skulle överensstämma med definitionen av villkor för tillhandahållande av öppna nät i artikel 2.

- iv) Det skall också noteras att kommissionen vid rådets (telekommunikationer) möte den 27 juni 1996 klagade innebörden av kraven i artikel 5a i det ändrade direktiv 90/387/EEG på "en effektiv strukturell åtskillnad mellan regleringsfunktionen och sådan verksamhet som har samband med ägande och kontroll" enligt följande:

— I enlighet med artikel 189 i fördraget fastställs i den föreslagna ändringen av direktiv 90/387/EEG (med den nya artikel 5a) ett resultat som skall uppnås, men de nationella myndigheterna får själva välja form och tillvägagångssätt för genomförandet.

I enlighet med artikel 222 i fördraget skall ingenting i detta direktiv i något hänseende ingripa i medlemsstaternas egendomsordning.

En effektiv strukturell åtskillnad kan uppnås på olika sätt beroende på de rättsliga och administrativa traditionerna i en medlemsstat. Möjliga metoder skulle kunna vara att placera regleringsverksamheten och den operativa verksamheten inom olika ministerier eller att placera verksamheten hos ett oberoende regleringsorgan eller också kan båda dessa verksamheter placeras inom ett ministerium med lämpliga säkerhetsåtgärder som garanterar att åtskillnaden blir effektiv.

Detta innebär att tonvikten skall läggas på åtskillnadens effektivitet, inte på dess form. För att garantera en effektiv åtskillnad måste medlemsstaterna speciellt garantera att

- regleringsbeslut inte påverkas av hänsyn till ägare,
- kommersiellt känsliga upplysningar som regleringsorganet får under sin övervakning av marknaden inte förs vidare till det organ som har aktier i eller äger operatören, när den kan användas för att skaffa en statsägd eller statskontrollerad operatör konkurrensfördelar,
- speciella säkerhetsåtgärder upprätthålls för överföring av personal från regleringsorganet till det organ som har aktier i eller äger operatören och från den senare till regleringsorganet,

-
- de två verksamheterna reglering och övervakning/äggande har åtskild bokföring, personalledning och rapporteringsstruktur,
 - ingen anställd i något av organen råkar i en intressekonflikt mellan uppfyllandet av statens mål i egenskap av aktieägare/ägare och dess mål eller skyldigheter som regleringsmyndighet.

De ovan nämnda säkerhetsåtgärderna måste återspeglas i regleringsorganets sammansättning och faktiska handlande.
